

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

Bakalářské prezenční studium

2011 – 2014

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Jane Vinklerová

VYSOKOŠKOLAČKY A PROSTITUCE, MEDIÁLNÍ OBRAZ A REALITA

2014

Vedoucí práce:

RNDr. Jaroslav Huk, CSc.

COMENIUS UNIVERSITY PRAGUE

Bachelor Full-Time Studies

2011 – 2014

BACHELOR THESIS

Jane Vinklerová

**GIRLS IN COLLEGE AND PROSTITUTION, A MEDIA
IMAGE AND REALITY**

2014

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

RNDr. Jaroslav Huk, CSc.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, s využitím literárních pramenů a dalších informačních zdrojů, které jsem ve své práci řádně uvedla.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne .....

Jane Vinklerová

Poděkování

Děkuji vedoucímu mé bakalářské práce panu RNDr. Jaroslavu Hukovi, CSc. za pomoc, odborné vedení, poskytování rad a materiálů, které mi velmi pomohly při zpracování bakalářské práce a především za čas, který mi věnoval.

Poděkování též patří celé mé rodině za trpělivost a povzbuzování nejen během zpracování bakalářské práce, ale i po dobu mého studia.

Anotace

Teoretická část bakalářské práce zahrnuje historii a charakteristiku prostituce. Věnuje se jejím formám i organizacím, které se zaměřují na pomoc prostituujícím osobám. Bakalářská práce se také věnuje mediálnímu obrazu prostituce, tedy vyznění zpráv, které ohledně prostituce média uveřejnila. Praktická část je zaměřena na hloubkové rozhovory, kdy byl výzkum proveden se sedmi respondentkami, studující vysokou školu a živící se prostitucí.

Klíčová slova:

Historie prostituce, legalizace, nevěstinec, média, prostituce, prostituující osoba, provozování prostituce

Annotation

The theoretical part of the thesis includes the history and characteristics of prostitution. Dedicated to the forms of organizations that focus on helping prostitutes persons. The bachelor thesis is devoted to the media image of prostitution, the tone of the messages that the media published on prostitution. The practical part is focused on interviews, when research was carried out with seven respondents, girls on college, which earning money by prostitution.

Key words:

Brothel, legalization, media, prostitution, prostitutes, The history of prostitution

OBSAH

ÚVOD.....	8
TEORETICKÁ ČÁST	9
1 Historie prostituce	9
1.1 Starověké Řecko.....	9
1.2 Starý Řím	10
1.3 Středověk.....	11
1.4 Novověk	12
1.5 Historie prostituce v Čechách	14
1.6 Prostituce v současnosti	19
2 Charakteristika prostituce	21
2.1 Legislativa prostituce	21
2.2 Formy prostituce	26
2.2.1 Silniční prostituce	26
2.2.2 Barová prostituce	27
2.2.3 Privátní prostituce	27
2.2.4 Hotelová prostituce	27
2.2.5 Prostituce v luxusních nočních klubech.....	28
2.2.6 Escort	28
2.3 Sociální aspekty prostituce.....	29
2.3.1 Příčiny prostituce	29
2.3.2 Motivace	29
2.3.3 Rizika prostituce	30
2.4 Mediální obraz prostituce.....	31
2.4.1 Televize.....	31
2.4.2 Tisk	32
2.4.3 Rozhlas.....	35
2.5 Organizace na pomoc prostituce	35
2.5.1 Rozkoš bez rizika.....	35
2.5.2 La Strada	37
PRAKTICKÁ ČÁST	39
3 Cíle, hypotézy a metodika	39
3.1 Cíle a hypotézy.....	39
3.2 Metodika rozhovorů	39
4 Hlubkové rozhovory	42
5 Diskuse.....	55
ZÁVĚR	58
Seznam použitých zdrojů.....	59
Seznam obrázků.....	62

ÚVOD

Prostituce tu vždy byla, je a bude. Existovala od starověku a existuje i nyní. Prostituce je propůjčování vlastního těla k sexuálním úkonům za úplatu, která vždy nemusí být v peněžní formě. Prostituce v současné době v České republice zaměstnává nejen sociální pracovníky, lékaře, ale i politiky, kteří se snaží prosadit zákon o její regulaci. S růstem prostituce ji totiž společnost čím dál častěji označuje jako negativní jev, který je třeba určitým způsobem kontrolovat.

Od doby, kdy prostituce existovala, se ji snažily jednotlivé státy světa díky zákonům vymýtit. To se však žádnému státu nepodařilo. Pokud bude existovat poptávka, bude i nabídka. Ta skutečnost, že dívky, které provozují prostituci, pocházejí ze společensky nižších vrstev, už dávno neplatí. Nyní své sexuální služby nabízejí ženy a dívky z nejrůznějších společenských vrstev a výjimkou nejsou ani vysokoškolsky vzdělané dívky, na které jsem se ve své bakalářské práci zaměřila. Podle Hany Malinové, ředitelky organizace Rozkoš bez rizika, je v České republice každý den deset až třináct tisíc dívek a žen, které jsou připraveny a ochotny poskytnou své sexuální služby za úplatu.

Ve své bakalářské práci se zabývám historií prostituce, která sahá až do doby starověkého Řecka. Věnuji se nejen charakteristice prostituce, ale i sociálním aspektům, které přináší a zároveň organizacím, které se snaží prostituujícím osobám pomoci. Zabývám se legislativou prostituce ve světě i v České republice. V Kapitole mediální obraz prostituce, představuji podobu prostituce tak, jak ji média představují společnosti.

Pomocí rozhovorů s dívkami, studující vysokou školu a žijící se prostitucí, jsem se pokusila nahlédnout do jejich života a zjišťovala, jaké mají důvody k provozování prostituce. Zajímala jsem se o jejich rodiny, dětství, vzdělání a následně o detaily, týkající se provozování nejstaršího řemesla. Cílem bylo zjistit, jak se na dráhu prostituce dostaly, z jakého důvodu ji provozují a jaká je jejich vidina do budoucího života.

Cílem bakalářské práce je popsat problematiku prostituce a přispět k pochopení důvodů, které vedou studentky k prodeji svých těl.

TEORETICKÁ ČÁST

1 HISTORIE PROSTITUCE

Prodejná láska se stala nejstarším šeptaným tématem světových dějin. Ve společnosti převládá názor, že prostituce není žádná profese a ty ženy, které ji vykonávají, jsou vulgární a bezcharakterní. Prostituce byla vždy součástí všech kultur a také jí vždy bude. Ovšemže každá kultura měla na prostituci jiný názor a v každé kultuře fungovala jinak.

U všech starověkých národů se ženy těšily veliké úctě, prý původně existovala gynekokracie (vláda žen).¹

1.1 Starověké Řecko

Lehké ženy a prostitutky nikdy v žádné době a v žádném městě světa nehrály větší roli, než právě v řeckých Athénách a Korintu.²

V starověkém Řecku nikdo tyto kněžny lásky nevyháněl z města, jak je tomu například v současnosti. Jako nevyhnutelné zlo byly začleněny do života národa i státu. Byly podřízeny zákonům, které státu zaručovaly alespoň jistý užitek z této nevymýtitelné činnosti a usnadňovaly její kontrolu.

Je známo, že kdysi řečtí muži oplývali nákloností spíše více ke svému stejnému pohlaví, než k ženám. Slavný antický básník a zákonodárce Solón v Athénách právě proto mužům předepisoval nevěstince, aby jim zabránil v homosexualitě. A právě on nechal v Athénách zřídit první nevěstinec. Koupil jeden z Athénských domů a požádal obchodníky, aby mu nabídli ženy a dívky. Dalším krokem, který Solón udělal, bylo ustanovení vstupného do tohoto domu, a to proklatě nízké. Za to si samozřejmě získal neskutečnou chválu.

Za prvním domem následovaly další a nabídka v nich byla stále pestřejší.

---

¹ Morus. *Světové dějiny sexuality 1*. Praha: Horizont, 1969, s. 9.

² Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993, s. 11.

V těchto domech existovaly tři velké skupiny, do kterých lehké ženy zařazovaly. Obyvatelkám těchto domů se říkalo dikteriady, tanečnice a hráčky na flétnu – auletridy a božské hétery.

„Dikteriady podléhaly nižším úředníkům. Jejich příjmy byly velmi přísně kontrolovány a dokonce i zdaněny. Řecko z jejich příjmů žilo. Stavělo za ně lodě a další výzbroj. Dikteriady byly pro Řecko tak důležité, že pokaždé když chtěly vyjít za hranice Athén, musely poskytnout záruku, že se vrátí.“³

Dikteriady patřily do nejnižší formy starořecké prostituce. Byly „výstavními dívkami“. Pracovaly pro veřejné domy a v jejich otevřených dveřích nebo oknech se vystavovaly. Byly tedy denně vystavovány pohledům mužů i žen. Dikteriady navíc směly vycházet ven pouze večer, kdy se cnotné ženy na Athénských ulicích většinou nevyskytovaly, a když ano, tak jen výjimečně.

Pro auletridy – hráčky na flétnu a tanečnice – taková přísná pravidla jako pro diakteridy neplatila. Auletridy byly přijímány se sympatiemi. Neprodávaly jen svá těla, ale i své dovednosti. Staly se součástí slavností a symbolizovaly jejich vyvrcholení.⁴

A nakonec hétery. Milované i nenáviděné. Krásné a chytré. Víc než jen souložnice. U héter mimo souložení hrálo významnou roli vzdělání, znalost jazyků, taneční i hudební nadání a společenská zběhlost. Spíše než prostitutkou byla hétéra společnicí vzdělaných a vysoce postavených mužů. Hétéra byla často věrná jednomu muži několik měsíců a dokonce i roky. Byly to královny lehkých žen. Hétery měly právo svobodně se procházet po ulicích, jak ve dne, tak i ve večerních hodinách. Noc s ní stála stokrát více než jedna noc v obyčejném nevěstinci.

V Řecku, v době před naším letopočtem, vznikly první školy, které vyučovaly umění prostituce. Starší prostitutky školily ty mladší.⁵

Nejen ženy byly prostituujícím lidem ve starověkém Řecku. Toto řemeslo v něm provozovali i muži, kteří byli označováni jako hetairekos.

1.2 Starý Řím

Ve starém Římě prostituce fungovala jinak než v Řecku. V Římě se mohla stát jakákoliv žena prostitutkou. Některé se tomuto nejstaršímu řemeslu věnovaly pro zábavu

³ Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993, s. 15.

⁴ Ringdal, N. J. *Nejtěžší povolání světa*, Brno: Doplněk, 2000, s. 63.

⁵ Duffour, P. *Dějiny prostituce, Starý Orient, Egypt, Izrael, Řecko*. Praha: Fontána, 2003

a jiné zase z nudy. Prostitutkami se stávaly i ženy velmi vysoce postavených mužů. Proto měly prostitutky v Římě výjimečné postavení a stály u zrodu důležitých státních ustanovení.

V praxi to v Římě fungovalo tak, že ta žena, která se chtěla prostitutkou stát, jednoduše zašla na místní úřad a přednesla svou žádost. Od úředníků pak dostala zvláštní licenci, která ji ale zbavila jejích vlastnických a občanských práv. Na ulici směla vycházet výhradně ve žlutém oděvu a v červené obuvi. Během největšího rozkvětu Říma je z dobové literatury známo, že v této době bylo v Římě 46 nevěstinců a 35. 000 registrovaných prostitutek.

V Římě se veřejným domům se říkalo lupanary, které byly většinou špinavé a temné. Samozřejmě, že existovaly i lepší domy. V Římě se nevěstince otevíraly až v 9 hodin večer.

Po pádu Římské říše se v Evropě ujalo křesťanství, ale prostitutky úplně nevymizely. Veřejné domy v období raného křesťanství se od ostatních domů lišily mřížemi, obrázky na stěnách a hlavně červenou lucernou zavěšenou nad vchodovými dveřmi.

1.3 Středověk

Ve 3. století n. l. se první křesťanský císař Konstantin stal prvním zákonodárcem v dějinách, který vytvořil právní zabezpečení pro osamělé prostitutky a prostitutky. Křesťanství vyzývalo k cudnosti, odříkání a pohlavní zdrženlivosti. A právě s příchodem křesťanství se pohled na prostituci změnil. Příkladem se stalo evangelium, kde Ježíš odpouští cizoložné ženě a na prostitutku se začalo pohlížet jako na zkaženou ženu, ale zároveň i na ženu, která i přes svou minulost může dojít lásky a spásy. Oproti tomu Asketové hlásali dokonce zatracení žen a nazývali je nádobami hříchu. Existovala část nevěstek, kterým se říkalo – sundfegerinnen, ty putovaly po kraji a hlásaly, jak nehodným životem to žily, ale že teď nechtějí nic jiného, než se napravit ze všech svých hříchů a prosí o almužnu ve jménu Máří Magdalény.⁶

„Křesťanství chtělo zahubit chtič, zranitelná byla však pouze radost, která nakonec podlehla.“ (Bassermann, 1993, s. 76)

---

⁶ Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993, s. 78.

Řemeslo prodejných dívek stále fungovalo dále, sice tiše a lehce v ústraní, ale fungovalo. Bděla nad ní však stálá církevní i světská kontrola. Měšťané, řemeslníci, ale i duchovní toužili po styku s prostitutkami. Museli vymýšlet různá nouzová řešení, jako byl vznik ženského domu. Majiteli veřejných domů byly často muži, kteří působili v městské radě a odváděli daně z příjmů prostitutek, které pro ně pracovaly.

V karolinské době označoval pojem – ženský dům – pouze tu budovu, kde se shromažďovali nevolnické dívky, aby tu pod dozorem pracovaly. Tyto domy byly něco na způsob harémů. Zde si mohl každý muž za malý obnos vybrat dívku, kterou chtěl.⁷

Městští hodnostáři se rozhodli zřídit pro vojáky, cestující a zámožné měšťany tzv. zábavní domy. Ženy v tomto domě měly mnoho výhod, město nad nimi drželo ochrannou ruku, nesmělo se jim ubližovat a okrádat je o mzdu. Ženské domy spravovalo město, ale muselo odvádět církvi část výnosů. Jeden z biskupů dal dokonce takový dům postavit.

Lehké ženy sloužily hlavně dvěma skupinám mužů – vojákům a duchovním. Ve středověkém vojsku byla potřeba žen a poptávka po nich ještě vyšší než mezi duchovenstvem.

Středověk vytváří novou kategorii prostitutek: metresa bylo označení pro prostitutku, která svoje služby poskytovala na nadstandartní úrovni. Jako smilnice byly označovány prostitutky, které měly svého zaopatřovatele a poslední kategorií prostitutek byly prostitutky pracující v bordelech.⁸

Francie byla až do počátku 11. století centrem mravního úpadku. Prostituce byla téměř bezvýznamným hříchem. Nejčastějšími zákazníky pařížských prostitutek byli studenti. Největším odpůrcem prostituce byl Ludvík IX. Byl totiž velmi zbožný a rozhodl se bojovat proti nemravnosti. Ludvík hrozil každé prostitutce, která nezanechá svého řemesla, zabavením majetku a vyhnáním z města. Pokusili se vytlačit prostituci do určitých čtvrtí nebo ulic. Pak vznikla tzv. ulička lásky.⁹

1.4 Novověk

V 15. století zachvátila Evropu vážná pohlavní nemoc – syfilis. Proto byla většina veřejných domů uzavřena.

---

⁷ Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993, s. 80.

⁸ Vaničková, E. *Dětská prostituce*. Praha: Grada Publishing, 2005, s. 18.

⁹ Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993, s. 100.

Prostituce měla v 16. a 17. století menší význam. Prostitutky sice existovaly, ale převahu získaly kurtizány. To byly vzdělané, emancipované ženy, které uměly psát, číst i zpívat. Objevovaly se na nejznámějších obrazech a bylo o nich hodně napsáno. Kurtizány se orientovaly na nejlepší klientelu, najímaly si krásné byty a žily v přepychu. Kurtizány se staly představitelkami ženského ideálu. Tyto dámy chodily v odvážných toaletách, zúčastňovaly se plesů lásky apod. Téměř všechny se do tohoto postavení vypracovaly z ulice.

Velkou odpůrkyní prostituce byla Marie Terezie. Vydávala nařízení, mravnostní zákony, a dokonce vytvořila celý aparát strážců mravnosti. Mezi tresty za provozování nejstaršího řemesla bylo stříhání vlasů, nucené práce a několik jich dokonce popravili. Těch pár, které se přesto odvážily toto řemeslo provozovat, se muselo uchýlovat k nejrozmanitějším trikům. Nejznámější byly vídeňské pokojské, které se maskovaly uniformami pokojských a pracovaly v počestných domech, kam mravnostní policie nemohla.¹⁰

V 18. století byla Paříž nejznámějším a nejvyhledávanějším městem lásky, a proto byla nazývána hříšným Babylonem. Tím nejznámějším místem, kde se prostitutky shromažďovaly, byl Palais Royal. Prostitutky se procházely po zahradách a přijímaly pozvánky na večer. V roce 1836 byly všechny kurtizány odsud vyhnány.

Jen v jednom oboru se Vídní podařilo připravit Paříž o prvenství, stala se za Metternichovy éry největším evropským trhem lásky. Ve dvacátých letech 19. Století, kdy Vídeň měla necelých 400 000 obyvatel, odhadoval se počet prostitutek na 20 000.¹¹

Novinkou této doby bylo používání prostitutek jako tajných informátorek nasazených na důstojníky. Jednou z nejznámějších vyzvědaček byla Mata Hari¹², dalšími byly například Gaby Deslysová nebo miss Cavellová.¹³

Před válkou a během ní se rozvíjel nový názor – abolicionismus. Jeho stoupenci byli většinou ženského pohlaví. Abolicionistická předloha navrhovala zákaz prostituce a její trestní stíhání. „Jedním z propagátorů se stal v době své univerzitní kariéry Tomáš

---

¹⁰ Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993, s. 174-176.

¹¹ Schrank, J. *Die Prostitution in Wien in historischer, administrativer und hygienischer Beziehung*. Vídeň, sv. 1, 1886, s. 242.

¹² Mata Hari, pravým jménem Margaretha Geertruida Zelleová, nizozemská orientální tanečnice, která se v průběhu první světové války stala agentkou Německa a Francie.

¹³ Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993, s. 261.

Garrigue Masaryk, jehož humanismus dal českému abolicionistickému hnutí teoretický základ.“ (Vaníčková, 2005, s. 21).

Ale naštěstí pro lehké ženy se abolicionistům podařilo prosadit jen mírnější podobu zákona, a to zákaz nevěstinců. Když byly nevěstince zavřené, stalo se to, co se dalo očekávat. Prostituce se rozšířila na ulicích velkoměst daleko více, než kdy předtím a funkci nevěstinců převzaly, bary, masážní salóny a hodinové hotely.

Holkám pro vojsko se říkalo vojandy, přesouvaly se spolu s plukem a kromě erotických služeb vojákům i posluhovaly, praly, vařily nebo třeba čistily latríny.

Ve vyúčtování jedné z křižáckých výprav je ve výdajích zahrnuto vydržování třinácti tisíc prostitutek.

1.5 Historie prostituce v Čechách

Ve středověku se u nás prostituce vyskytovala převážně ve větších městech. Prostitutkami se většinou ženy stávaly z touhy po snadnějším životě a výdělku. Chtěly žít v lepším prostředí, než do jakého se narodily. Zkrátka chtěly žít přepychovým životem. Velké množství žen a dívek byly častokrát k prostituci donuceny. Důvodů bylo několik, jedním z nich například jako zástava nebo úhrada dluhů svých otců nebo manželů. Existovaly u nás také nelegální nevěstince vedené kuplířkami. Nejznámější centra pražských prostitutek byly v Krakovské ulici, na Koňském trhu a v Benátkách. Ale prostituci se dařilo dobře i mimo hlavní centra. Prostitutky bydlely blízko městského kata, který byl městskou radou ustanoven za jejich dozor.

Počet prostitutek se ještě zvýšil, když se Praha stala významným evropským univerzitním městem.

V období husitských válek byly všechny prostitutky z Prahy vyhnány a nevěstince zbořeny. Prostituce začala zase vzkvétat za dob Zikmunda Lucemburského. Arcibiskup Jan Rokycan nařídil, aby byly prostitutky nějak viditelně označeny, a také požadoval opětné zřízení radního mravního úřadu.

Dalším velkým impulzem pro pražskou prostituci bylo přesídlení císařského dvora z Vídně do Prahy. Šestnácté století přineslo ovšem novou hrozbu nevěstek – syfilis, ale ani tato hrozba nedokázala rozvoj prostituce zastavit. Prostituce přežila i třicetiletou válku a hrozná morová epidemie v 17. a 18. století.

Forem prostituce, které se v Čechách objevovaly, nebylo málo. Zůstávaly stejné už od středověku až do roku 1922, kdy byl vydán zákon o potírání pohlavních chorob. Už středověká města nabízela prostituci šenkovní, bordelní a potulnou. Středověk a novověk přinesl Praze rozmach prostituce. Prostitutky doprovázely vojáky na jejich válečných taženích, a když v roce 1866 obsadilo pruské vojsko Prahu, sjely se do ní všechny prostitutky z různých měst Čech. S vydáním aboličního zákona, který prostituci zakazoval, se veřejné domy uzavřely a staly se z nich hodinové hotely. Prostitutky své klienty začaly vodit do hodinových hotelů i pronajatých bytů.

Prostitutkám, které se toulaly po ulicích a parcích a hledaly své budoucí zákazníky, se říkalo „volné“ prostitutky. Ty vyvolávaly pohoršení obyvatel měst. Měly velmi nápadné líčení i oblečení a své zákazníky lákaly obscénními řečmi, které vedly. Volné prostitutky byly registrované a naopak od těch registrovaných existovaly i ty, které registrované nebyly. Těmto prostitutkám se říkalo – „divoké“. Počet volných a divokých prostitutek převažoval nad ty prostitutky, které své řemeslo provozovaly v nevěstincích. Když byla neregistrovaná prostitutka poprvé chycena, byla napomenuta a vrácena do domovské obce. Když byla chycena podruhé, následovala buď její registrace, nebo vyhoštění z města, kam se už nesměla nikdy vrátit.

Na přelomu osmnáctého a devatenáctého století se prostituce v Praze rozmohla. Prostitutky se objevovaly v blízkosti Pařížské ulice, kterou obývali zámožní lidé a objevovaly se i v blízkosti škol. To působilo strážníkům policie potíže. V mnoha evropských velkoměstech strážníci vyčlenili části měst, kde byla prostituce zakázána. U nás až v roce 1916 prostituční regulativ stanovil místa, kde se mohou prostitutky svému řemeslu věnovat. Mezi léty 1880 a 1910 se zvýšil počet nevěstinců a prostitutek. Nejvíce jich bylo v ulicích Celetné, Železné, Kožné a Jilské. Na pražském Novém Městě se prostituce provozovala především v okolí Petrského náměstí.

S vydáním aboličního zákona, který prostituci zakazoval, se veřejné domy uzavřely a staly se z nich hodinové hotely. Cena jedné hodiny v hotelu, kterou vždy platil zákazník nevěstky, se pohybovala okolo dvaceti až pětadvaceti korun a za celou noc zákazník zaplatil korun šedesát. Kromě hodinových hotelů, kam lehké ženy své klienty braly, existovaly i byty, které si mohla prostitutka pronajmout a vodit si do nich své klienty. Pravidlem ale bylo, že v bytě, kde se prostituce provozuje, nesměly bydlet děti a nezletilí. V té době můžeme hovořit o vzniku nového typu prostituce, tedy

o prostituci bytové. Majitelé bytů, kteří je prostitutkám pronajímali, jim často znepríjemňovali život a to zvýšením nájemného. Nejen že se prostitutky musely vyrovnávat s neustálým zvyšováním nájemného, ale musely čelit i stížnostem sousedních obyvatel.

Během válečných let tedy klesl počet veřejných domů a podle údajů pražského policejního ředitelství se v roce 1920 nacházelo ve městě kolem 2 100 prostitutek. Z nich bylo 1 200 divokých, které nabízely sexuální služby ve 180 pronajatých bytech. Počet prostitutek v celé republice se odhadoval na 10 000.¹⁴

Nevěstince se nacházely v místech, která byla snadno dostupná, ale zároveň i daleko od míst, kde by mohlo docházet k veřejnému pohoršení. Nejvíce veřejných domů bylo na Starém Městě v tzv. Páté čtvrti, která bývala Židovským městem.

Za socialismu dělali veřejní činitelé první poslední, aby prostitutky z ulic a nevěstinců vyhnali. Prostitutky se staly tajnými. V socialistickém Československu neexistoval jediný veřejný dům a jakékoliv i sebemenší náznaky prostituce byly tvrdě potírány.

Historie českých nevěstinců

Prostituce se provozovala nejen na ulici či pronajatých bytech, ale i v nevěstincích. Nevěstincem rozumíme dům, ve kterém jeho provozovatelka nebo provozovatel pomocí svých zaměstnanců poskytoval sexuální služby klientům. Kromě provozovatele a prostitutek v domě byly zaměstnány například i kuchařky, uklízečky a hudebnice. Nevěstinec k provozování potřeboval úřední povolení, které majitel musel získat, také musel platit daně a respektovat živnostenský zákon. Majitel si tedy opatřil povolení a následně do svého podniku sháněl dívky, například prostřednictvím agentur nebo dvojsmyslných inzerátů. V horším případě do nevěstince prodávali dívky sami rodiče. Nábor probíhal i v samotném nevěstinci, kam mohla prostitutka v určitou dobu přijít a ptát se na „práci“. Pokud prostitutka nebyla registrovaná, musel ji provozovatel nevěstince zapsat na policejním úřadě.

Kategorií nevěstinců bylo několik. Existovaly ty nejluxusnější, ale i ty, kterým sociální zařízení nic neříkalo. Mezi nejluxusnější nevěstince v Praze patřil nevěstinec

---

¹⁴ Klepetář, J. Prostitutky: jak žijí, milují a umírají. Praha, 1926, s. 54-56.

Leopolda Friedmanna¹⁵, který se nacházel v Rabínské ulici, která se dnes jmenuje Maiselova ulice.

Stejně luxusní byl i nevěstinec v Kamzíkové ulici, který patřil Goldschmiedovi¹⁶. Salon U Goldschmeidů byl velmi luxusně zařízený. Jedním z prvních slavných návštěvníků byl v roce 1866 budoucí německý kancléř Otto von Bismarck, který tu s pruskými důstojníky strávil noc po bitvě u Sadové. Nevěstinec navštívil i poslední rakouský císař Karel I. Sláva salónu však s nástupem zákona o potírání pohlavních chorob z roku 1922, zhasíná. Podle sdělení pražské policie se v květnu roku 1866 nacházelo v Praze třicet nevěstinců, které měly úřední povolení, a ve kterých své sexuální služby nabízelo dvaosmdesát dívek.¹⁷ O padesát let později, tedy v roce 1916 bylo veřejných pražských domů dvaadvacet, v nichž bylo 187 prostitutek. Tedy i přes klesající počet nevěstinců se počet prostituujících dívek nijak nezmenšil ba naopak.

Jak to v takovém nevěstinci vůbec chodilo? Prostitutky vstávaly poměrně pozdě, kolem desáté hodiny. Reglementační předpisy nařizovaly důkladnou hygienu, proto se nevěstky po probuzení chodily koupat a následně v ranní toaletě snídaly. Po snídani následovala úprava zevnějšku. Poté se povídalo, pilo, některé dívky si četly a jiné se věnovaly ruční práci. Vycházka však byla velmi vzácná a v luxusnějších podnicích vždy s doprovodem majitelky nebo majitele nevěstince.¹⁸

V období reglementace, která se snažila prostituci kontrolovat a nastolit ji určitý řád, se nevěstince staly jakousi její oporou. Příznivci reglementace považovali veřejné domy za účelné zařízení, které zamezuje šíření pohlavních chorob, jelikož prostitutky v nevěstincích docházely na pravidelné lékařské prohlídky. Reglementační předpisy měst kontrolovaly existující nevěstince a zakazovaly otevření nových. Reglementace stanovila nevěstincům určitá pravidla, například nesmělo být do pokojů vidět z ulice, nutností byla postel a hygienické zařízení, jehož povinnou součástí byl bidet.

Postupně rostl veliký odpor obyvatelstva k nevěstincům, a to především kvůli rušení nočního klidu, kažení mládeže apod.

---

¹⁵ Leopold Friedmann - bývalý detektiv, který po prostitutkách nejdříve pátral a nakonec si otevřel svůj vlastní nevěstinec.

¹⁶ Emanuel Goldschmied – vetešník a kavárník, který v roce 1866 koupil dům v Kamzíkové ulici č. 6 a udělal z něj jeden z nejluxusnějších nevěstinců Prahy.

¹⁷ Lenderová, M. *Chytila patrola aneb prostitute za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum, 2002, s. 84.

¹⁸ Rožánek, O. *Pud pohlavní I*. Praha: Hejda a Tuček, 1903, s. 278-279.

Po vydání aboličního zákona v roce 1922 se nevěstince změnilly v hodinové hotely, kavárny nebo vinárny, ve kterých byly nabízeny sexuální služby.

Historie českých nevěstek

Slovo prostitutka přejala moderní čeština z francouzštiny. Prostitutkou rozumíme ženu, která se propůjčuje sexuálnímu styku za úplatu, která nemusí být pokaždé formou peněz. Prostitutkou se většinou stala žena, která pocházela z dělnických či řemeslných rodin, ale nejen ty se stávaly kněžkami lásky. Prostitutkou se stávala často i žena ovdovělá i provdaná. Právě ovdovělé a vdané ženy se především za války stávaly prostitutkami. Vedle těch, které nejstarší řemeslo provozovaly stále, byly i takové, které si jím jen občas přivydělávaly a nepatřily do nižší sociální vrstvy. Například vzdělané ženy, ty byly sice mezi prostitutkami výjimkou, ale i takové výjimky existovaly. Údaje vztahující se k roku 1921 ukazují, že nejvyšší počet prostitutek patří těm, jejichž otec vykonával dělnickou nebo řemeslnickou profesy¹⁹. Nicméně se najde i několik prostitutek, které pocházejí právě z rodin, obchodníků, úředníků a učitelů. Nejčastějším motivem, proč se dívka či žena uchýlovala k prostituci, byla a je snaha po snazším a rychlejším výdělku.

Prostitutky často putovaly z jednoho nevěstince do druhého a jejich mobilita se rozvíjela s rozvojem železniční dopravy. Prostitutky provozovaly nejstarší řemeslo co nejdál od své domovské obce.

S nástupem reglementace se prostitutky rozdělily do dvou skupin, na registrované a neregistrované. Ty registrované měl stát pod dohledem a docházely na pravidelné lékařské kontroly. Ty neregistrované se každý den obávaly o zadržení a případného postihu za vykonávání sexuálních služeb. Neregistrované prostitutce hrozil trest v podobě posláni do domovské obce a zákazu navrátit se do města, kde byla při prostituci chycena. Pokud byla prostitutka chycena podruhé, musela se stát jednou z registrovaných prostitutek, ale ne vždy tomu tak bylo.

---

¹⁹ Lenderová, M. *Chytila patrola aneb prostitute za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum, 2002, s. 128.

Příkladem je případ 139 nevěstek, které se v letech 1900-1905 dostaly před vinohradský soud za neregistrovanou prostituci. Jedna z kněžek lásky stanula před soudem za provozování neregistrované prostituce dokonce čtyřiačtyřicetkrát.²⁰

Platy registrovaných nevěstek byly fixní, navíc k tomuto platu ještě dostávala nevěstka od klientů „zpropitné“, které bylo celé jejich.

V Praze ženy, které provozovaly nejstarší řemeslo, vydělávaly kolem roku 1900 patnáct až třicet korun za den, což by se dalo přirovnat k dennímu výdělku univerzitního profesora.²¹ Neregistrované prostitutky to měly těžší. Jejich příjem by se dal přirovnat k příjmu dělníka.

S nástupem aboličního zákona se českým prostitutkám ztěžovala jejich práce. Nevěstince byly zavřeny a prostitutky se musely uchýlovat do bytů, které byly často malé a špinavé, a za které platily vysoké sumy.

Prostitutky v lepších nevěstincích vypadaly krásně a dbaly na módní trendy. Z počátku dvacátého století prostitutky nosily bílé halenky, zdobené krajkami či sámkou a sukně. V zimním období oblékaly kostým zdobený kožešinou. Dokazují to fotografie, které byly součástí jejich zdravotní karty. V nevěstincích pracovaly ženy štíhlé i obézní. V těch lepších nevěstincích se majitelé snažili, aby každá prostitutka představovala určitý typ ženy – od vzhledu roztomilého nevinného děvčátka až po dráždivé krasavice. Tak je tomu i v současnosti. V luxusních nočních klubech se majitelé snaží mít rozmanitý výběr dívek a často mezi nimi bývají i cizinky, které muže přitahují. Z fotografií prostitutek lze říci, že dříve byly v oblibě i ženy plnějších tvarů. Tehdejší i současné prostitutky na líčení nešetří. Líčení a nápadné oblečení k prostitutkám zkrátka patřilo. Tehdejší a současné pracovnice v sexbyznysu mají ještě jedno společné – nikdy nepoužívaly svá pravá jména.

1.6 Prostituce v současnosti

Prostituce se během posledních let v naší republice velmi rychle rozrostla. Mnoho dívek provozujících toto nejstarší řemeslo postává na vyhlášených mezinárodních silničních tazích prakticky po celý rok, a nejen tam. V hlavním městě

---

²⁰ Pešek, J. *Nekoncesované pouliční nevěstky města Královských Vinohrad počátku 20. století*, 1998, s. 129.

²¹ Pešek, J. *Nekoncesované pouliční nevěstky města Královských Vinohrad počátku 20. století*, 1998, s. 131.

naší republiky je lehkých dívek více než dost. Nepůsobí pouze na ulicích, ale i v zábavných nočních klubech a v dalších zařízeních hotelového typu, ale také doma v soukromí nebo pro tento účel pronajatých bytech apod. Prostitutky se především zaměřují na cizince nebo solventní podnikatele. Bohužel část prostitutek navazuje známosti s potenciálními zákazníky právě na ulici - autostopem. Právě tato prostituce je pak doprovázena následnými krádežemi nebo loupežemi na obětech.

Podstatou prostituce současné doby je dosažení co největšího zisku. Prostituce je často doprovázena majetkovou, násilnou nebo mravnostní trestnou činností. Některé prostitutky se zaměřují na podnapilé osoby, které ve vhodnou chvíli okrádají. Typické pro tuto formu trestné činnosti jsou i známé „uspávačky“, to jsou prostitutky, které podávají před samotným aktem muži nápoj, zpravidla alkoholický, který obsahuje dávku rohypnolu.

Ve společnosti převažuje negativní postoj na problematiku legalizování prostituce. Navíc je hodnocena jako amorální jev poškozující pověst České republiky v zahraničí, negativně je vnímána i otevřenost. Kdysi dívka, která holdovala volné lásce, nebyla v opovržení, nýbrž byla pokládána za zasvěcenou bohům. V současné době jsou tyto dívky nepochopeny a označovány vulgárními slovy. Oprávněně?

2 CHARAKTERISTIKA PROSTITUCE

Prostituce (lat. prostituere – veřejně vystavovat) – poskytování služeb, pohlavního styku za úhradu, nejčastěji peněžní, ale i formou protislužby za získání společenských pozicí, kontaktů.²²

Pojem pohlavní styk znamená jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Nemusí jít pouze o soulož, tedy o přímý styk pohlavních orgánů, ale může jít také o dotyky na jakékoli části těla, onanii nebo vzájemnou onanii. Pojmy pohlavní styk a soulož nelze tedy považovat za synonyma.²³

Prostituce podle Blocha znamená: „*Prostituce je určitá forma mimomanželského pohlavního styku, vyznačujícího se tím, že prostituující se jedinec se vzdává více nebo méně vybíravě, ustavičně, notoricky a veřejně, zřídka nezištně, ponejvíce ve formě řemeslné prodejnosti, neurčitému množství osob k souloži nebo jiným sexuálním jednáním, nebo jim ostatní pohlavní vzrušení a uspokojení zjednává a vyvolává a v důsledku tohoto řemeslného smilstva získává určitý konstantní typ.*“ (Brouk, 2010)

Prostituci lze charakterizovat a dělit podle různých kritérií. Jedním z nejdůležitějších kritérií je podle subjektu poskytování sexuálních služeb za úplatu a podle prostředí, ve kterých se prostituce provozuje.

2.1 Legislativa prostituce

„*Lidská společnost měla s prostitucí problémy odnepaměti. V některých zemích ji tolerovali, jinde se ji snažili zlidštit a organizovat různými předpisy, ba i zákony. Jenže prodejné ženy se všem regulím vysmekly a často, byť i tělesně trestány, provozovaly své řemeslo i nadále.*“ (Kovařík, 1993)

Ve vztahu k prostituci lze rozlišit tři typy legislativních postojů: prohibici, reglementaci, abolicionismus.

---

²² Kočí, A. a kol. *Všeobecná encyklopedie UNIVERSUM*. Praha: Euromedia Group Odeon, 2002

²³ Bláha, R. *Trestněprávní aspekty prostituce v České republice*. Praha: LexisNexis, 2008, s. 11

Prohibice

Prohibicí rozumíme úplný zákaz prostituce a trestní postih osob, které ji vykonávají, organizují nebo z ní dokonce těží. Velmi přísnou prohibiční politikou už se v raném středověku vyznačoval panovník Karel Veliký.

Ten se sice po smrti své manželky prostitutkami obklopoval, ale u svého lidu to nehodlal trpět. Vydal tedy nařízení bičovat a pranýřovat všechny nevěstky. V jeho stopách šel i Ludvík IX. Roku 1254 nařídil vyhnat všechny ženy, které žily neřádným životem. Raný novověk nerozlišoval prostitutky od nevěrných žen. Žena, která nebyla prostitutkou, ale byla nevěrná svému manželovi, byla zbičována a vyhnána z města. Lehké díky se ale neomezily jen na město. Působily i v menších vesnicích, na trzích a také putovaly s vojskem.

V habsburské říši se o očistu pokusila Marie Terezie. Komise cudnosti měla pomocí vyzvědačů vnikat do veřejných domů a přistihovat nevěstky a jejich klienty. Prostitutky byly mrskány a vypovídány z města. Mezi další opatření patřilo stříhání vlasů nebo dávání do řetězů. Tresty ale nepostihovaly pouze prostitutky, nýbrž i jejich klienty. Svobodný muž, který byl přistižen s prostitutkou, si ji musel vzít. Pokud byl ženatý, hrozila mu žaloba pro cizoložství. Marie Terezie pouze zkomplikovala život nevěstkám, neboť prostituce vesele kvetla dál. Až trestní zákoník z roku 1768, stíhal veškeré sexuální prohřešky smrtí.

I Ludvík XVI. patřil mezi ty, kteří se proti prostituci tvrdě stavěli. Od roku 1778 prostituci zakázal. Lehkých dívek bylo v Paříži v té době kolem čtyřiceti tisíc. Všechny nechal buď zavřít, ostříhat dohola nebo vyvézt do zámoří.²⁴

V současné době existuje zákaz prostituce v několika zemích jako například ve Švédsku, Norsku, Dánsku nebo Pákistánu.

Reglementace

Regulace či reglementace oproti prohibici prostituci toleruje, ale snaží se ji kontrolovat a nastolit ji určitý řád. Reglementace prostitutky staví pod policejní i zdravotní kontrolu. Prostitutky jsou policií registrovány a vybaveny zdravotními knížkami, do kterých se zapisují všechny osobní údaje a lékařské prohlídky. Lékařské prohlídky hradily prostitutky samy nebo je platili majitelé nevěstinců, ve kterých

---

²⁴ Lenderová, M. *Chytila patrola aneb prostituce za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum, 2002, s. 29.

pracovaly. Poprvé byla registrace a zdravotní dohled nad prostitutkami zavedena ve Francii. V habsburské monarchii došlo během konce 18. století a první polovinou 19. století k vydání několika dekretů, podle kterých byly nevěstky staveny před policejní a lékařskou kontrolu. Tato nařízení stanovila i trest pro ty ženy a dívky, které by pravidla nerespektovaly. Za nedodržení pravidel byly prostitutky poslány do polepšovny a ty, které byly pohlavně nakažené, posílali rovnou do nemocnice.

Následně pak reglementace existovala i v Hamburku, Belgii a Nizozemsku. Do konce 19. století se administrativní a lékařský dohled prosadil ve většině evropských států. V Anglii byla velmi mírná reglementace zavedena roku 1864 a zrušená byla v roce 1886.

V sedmdesátých letech sáhla po reglementaci i česká města. V Praze pražský magistrát vybavil prostitutky zdravotními knížkami, kvůli jejich snadnější evidenci. V Pardubicích byly cizí prostitutky vyhnány z města a domácí se musely podrobit zdravotní kontrole. Pravidla regulující prostituci vznikala i v Chrudimi, Českých Budějovicích i v Hradci Králové, kde regulační předpisy vydali až v roce 1905. Systém kontroly fungoval až do první světové války.²⁵ Právě první světová válka přivedla prostituci rozmach a s tím se spojil i nárůst pohlavních nemocí.

Abolicionismus

Reakcí na reglementaci bylo abolicionistické hnutí, které bylo zaměřeno hlavně proti provozování prostituce. Roku 1875 vznikla v Anglii Mezinárodní abolicionistická federace. Hnutí působilo i v dalších západoevropských státech jako v Německu nebo Švýcarsku. České země také patřily k těm státům, které proti prostituci bojovali. Jedním z propagátorů abolicionistického hnutí se stal i Tomáš Garrigue Masaryk, který dal tomuto hnutí základ. Po vzniku Československa se vliv abolicionismu rozšířil. Abolicionisté zvítězili a 11. července 1922 byl schválen první aboliční zákon ve střední Evropě. Zákonem č. 241/1922 Sb. se Česká republika oficiálně přihlásila k abolicionismu. Bylo to v té době, kdy prostituce nabyla na objemu a zvýšil se i počet kriminálních činů spáchaných právě v prostředí provozování prostituce. Ti, kteří prostituci dobře znali, abolicionismus neschvalovali. Později přibýlo mnoho návrhů, které měly aboliční zákon zdokonalit. Zákon postupně odmítala politická pravice, která chtěla prostituci spíše regulovat. Mezi odpůrce abolicie patřil například i Karel Čapek.

---

²⁵ Lenderová, M. *Chytila patrola aneb prostituce za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum, 2002, s. 39.

Nakonec vývoj abolicionismu přerušila válka, která přinesla prostituci vzestup a to i v Protektorátu Čechy a Morava.

Česká republika ale stále nemá žádný právní předpis, který by definoval a upravoval prostituci. Toto nejstarší řemeslo není zakázáno, ale ani povoleno.

O definování a vymezení prostituce se v roce 2013 snažily dva návrhy. Jedním byl zákon o regulaci prostituce, který vznikl na pražském magistrátu a druhým byl zákon, který počítal s úplnou legalizací prostituce, ten připravil poslanec Viktor Paggio (LIDEM).

Pražský magistrát podal návrh zákona o regulaci prostituce, která by se stala řádným podnikáním. Rada Hlavního města Prahy tento návrh schválila 20. 6. 2013 a tím se dostal do parlamentu, kde se o něm mohlo hlasovat. Cílem jejich návrhu je oddělit legální prostituci od té nelegální. Ty osoby, které by chtěly prostituci provozovat, by musely být starší osmnácti let, bezúhonní a zdravotně způsobilý. Povinné by tedy byly zdravotní kontroly. O povolení vykonávat toto řemeslo by lidé žádali na obecním úřadu. Prostituuující lidé by také odváděli daně ze svého výdělku. Ten, kdo by prostituci provozoval bez povolení, tomu by hrozila pokuta od 15.000 až do dvou milionů korun.²⁶

Poslanec Viktor Paggio ve svém návrhu chtěl legislativně umožnit obcím, aby směli vymezit veřejná prostranství k nabízení prostituce. Hlavním cílem jeho návrhu, bylo prohlásit prostituci za legální. Paggio dále ve svém návrhu poukázal na další problém související s prostitucí, a tím je anonymita. Podle jeho návrhu, na rozdíl od toho magistrátního, by neměl existovat žádný seznam, který by evidoval prostituující lid. V tomto seznamu by byly uvedené veškeré osobní údaje a fotografie osob, poskytující toto řemeslo. Do tohoto seznamu by mohla nahlížet vojenská policie nebo bezpečnostní informační služba.

Návrh poslance Paggia se s tím pražským shodoval v úmyslu umožnit obcím, aby zakázali vystavování osob za účelem reklamy na sexuální služby viditelné z veřejně

---

²⁶ ČTK: Zastupitelé v Praze schválili návrh zákona o regulaci prostituce. České noviny [on-line]. 2013-06-26. Dostupné z <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/zastupitele-v-praze-schvalili-navrh-zakona-o-regulaci-prostitute/953844>

přístupných míst. Návrh Viktora Paggia vláda Jiřího Rusnoka na zasedání ze dne 31. 7. 2013 odmítla.²⁷

Pokud by poslanci schválili návrh o regulaci prostituce, stanou se prostitutky a prostituti podnikateli. Policie často řeší problémy s nelegálními nevěstinci už dlouhou dobu, častokrát marně. A právě to je hlavní důvod, proč magistrát rozhodl přemluvit poslance, aby povolání regulovali. Jak jsem již zmínila, magistrát už jednou podobný návrh předložil, ale tehdejší Sněmovna jej nestihla projednat. Nově předložený návrh zákona počítá s tím, že by prostituující lidé museli nosit speciální průkazy, chodit zhruba jednou za tři měsíce na lékařské prohlídky a taky platit daně z výdělku.

Podle průzkumů nadace Rozkoš bez rizika, by se prostitutky nechtěly prokazovat žádným průkazem a ani by nechtěly být evidovány v seznamu.

Trestní zákoník 2014

V České republice jsou jasně dané přestupky a trestné činy, které se s provozováním tohoto řemesla slučují a které se řeší jako samostatný problém podle příslušných zákonů, předpisů či vyhlášek. Těmito zákony jsou k 1. 1. 2014 např.:

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY PROTI SVOBODĚ A PRÁVŮM NA OCHRANU OSOBNOSTI, SOUKROMÍ A LISTOVNÍHO TAJEMSTVÍ

Díl 1

§ 168

(3)

d) spáchá-li takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci.

HLAVA III

TRESTNÉ ČINY PROTI LIDSKÉ DŮSTOJNOSTI V SEXUÁLNÍ OBLASTI

§ 189

Kuplířství

(1) Kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným,

---

²⁷ ČT24: Nejstarší řemeslo zůstává v právním vakuu, zákon o prostituci vláda odmítla. České noviny [online]. 2013-07-31. Dostupné z <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/236396-nejstarsi-remeslo-zustava-v-pravnim-vakuu-zakon-o-prostituci-vlada-odmitla/>

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až na čtyři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

§ 190

Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí

(1) Kdo provozuje prostituci v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Kdo organizuje, střeží nebo jiným způsobem zajišťuje provozování prostituce v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

HLAVA XIII

TRESTNÉ ČINY PROTI LIDSKOSTI, PROTI MÍRU A VÁLEČNÉ TRESTNÉ ČINY

Díl 1

§ 401

Útok proti lidskosti

(1)

d) znásilnění, sexuálního otroctví, vynucené prostituce, vynuceného těhotenství, vynucené sterilizace nebo jiné obdobné formy sexuálního násilí.²⁸

2.2 Formy prostituce

Prostituci lze charakterizovat a dělit podle několika kritérií. Jedním z nich je podle subjektu poskytování sexuálních služeb za úplatu a podle prostředí, ve kterých se prostituce provozuje.

2.2.1 Silniční prostituce

Pouliční a siliční prostituce je vůbec nejproblémovější druh prostituce. Tento druh prostituce se ale většinou netýká vysokoškolských dívek. Na ulicích postávají právě ty ženy a dívky, které jsou nevzdělané, mentálně zaostalé a sociálně nevyspělé. Výjimkou ale nejsou ani vysokoškolsky vzdělané dívky. Pouliční a silniční prostituci

---

²⁸ Trestní zákoník 2014 - aktuální znění (zákon č. 40/2009 Sb.). Práce pro pracovníky [on-line]. 2014-01-01. Dostupné z <http://www.pracepropravniky.cz/zakony/trestni-zakonik-uplne-zneni>

provozují z občanek České republiky nejčastěji Romky. Právě silniční prostitutky bývají zdrojem i objektem mnoha rizik. Podílejí se ve zvýšené míře na páchání majetkové a násilné trestné činnosti. Stávají se obětmi mravnostní a násilné kriminality, včetně obchodování se ženami. Mnoho pouličních prostitutek je závislých na drogách, některé z nich se domnívají, že si pomocí drog zvýší výkonnost. Nejrizikovější skupinou prostitutek jsou mladistvé dívky, které jsou častěji, než ostatní ochotny poskytovat rychlý, nejlacinější a nejrizikovější sex. Silniční prostituce kvete především v pohraničních městech a obcích, kde řidiči kamionů vyhledávají služby prostitutek.

Podle průzkumů organizace Rozkoš bez rizika je největší počet žen, které provozují silniční prostituci, v Teplicích. V této oblasti tvoří silniční sexuální pracovnice více než polovinu.

2.2.2 Barová prostituce

Tento druh prostituce se už dívek, studujících na vysoké škole, týká. Právě ony často vyhledávají místa, kde nebudou nijak ohroženy a navíc ještě chráněny personálem podniku. Tento druh prostituce je provozován v různých sexbarech, „masážních“ salonech a erotických podnicích. Mezi českými studujícími prostitutkami se objevují často i slovenské dívky, které do našeho hlavního města přišly kvůli vzdělání a pro lepší životní podmínky se uchýlily k tomuto řemeslu.

2.2.3 Privátní prostituce

Tento druh prostituce je fenoménem mezi studujícími dívkami. Jedná se o prostitutky s vlastní malou a stálou klientelou. Vysokoškolské studentky jsou na takové vysoké úrovni, že jsou schopné klienta i reprezentovat při jeho společenských povinnostech, na veřejnosti apod. Prostituci poskytují v soukromých, luxusně zařízených bytech.

2.2.4 Hotelová prostituce

Hotelová prostituce je velmi podobná privátní prostituci, s tím rozdílem, že klientela nebývá stálá. Společenská úroveň prostitutek se odvíjí od kategorie hotelů a klientů. Ve velké míře jde právě o prostitutky s poměrně vysokým vzděláním, dobrým vystupováním, ovládají zpravidla alespoň jeden světový jazyk. Jejich klientelou jsou

zpravidla cizinci.²⁹ Na jejich prostituci často profitují i další osoby, jako jsou například, taxikáři nebo recepční hotelů.

2.2.5 Prostituce v luxusních nočních klubech

V současnosti se tyto podniky nacházejí v každém větším městě a v Praze jich je hned několik. Typická pro tyto podniky je široká nabídka dívek. Hlavní podstatou prosperity těchto podniků je donutit před samotným koitem zákazníka psychologickými prostředky k utracení co největší sumy peněz. Majitelé podniku dbají na to, aby u nich pracovaly dívky starší 18 let a pokud se jedná o cizinky, aby měly legálně povolený pobyt na území ČR. Velmi se dbá i na hygienu. Je vyžadováno, aby dívky chodily na pravidelné zdravotní prohlídky. Prostitutky mají s majitelem smlouvu buď o ubytování či pronájmu pokoje v prostoru klubu. Platba dívky za poskytované služby probíhá přímo na pokoji.

Podle průzkumů organizace Rozkoš bez rizika z 2 775 dotázaných sexuálních pracovníků jich velká většina, a to přesně 2 351 (84,7 %), provozuje nejstarší řemeslo právě v klubech.

2.2.6 Escort

Escort je poměrně novou formou prostituce. Původně vznikla v USA. Služba funguje pomocí zprostředkovatelů a inzerce v tisku. Jedná se o zprostředkování a dopravu prostitutek na místo bydliště zákazníka, na ubytovny, hotely, na různé oslavy a večírky atd. Dívky a ženy provozující tento druh prostituce bývají během dne ve svém zaměstnání nebo ve školách. Escortu se věnují ženy z nejrůznějšího sociálního prostředí od profesionálních prostitutek až po zaměstnané vdané ženy. Dívky nejrůznějších typů jsou uvedeny v katalogu, který má k dispozici organizátor služby a operátor. Dále jsou zde uvedeny jejich míry, fotografie, služby, které poskytují a jejich telefonní číslo. Za umístění v tomto katalogu dívky platí paušální částku buď organizátorovi či majiteli služby.

---

²⁹ Chmelík, J. a kol. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*, Praha: Portál, 2003, s. 63.

2.3 Sociální aspekty prostituce

Ze sociologického hlediska je prostituce i jednou formou zhodnocování individuálního, osobnostního kapitálu (sex appeal), od které vede řada mezistupňů až k manželství, které mohou být charakterizovány jako ekonomické zhodnocení sexuality. Prostituce bývá obecně interpretována jako výměnný obchod, změna hodnot, ekonomický vztah mezi zákazníkem a prodávajícím, i jako zaměstnání.³⁰

2.3.1 Příčiny prostituce

Nejčastěji se jako příčiny prostituce uvádí vliv špatných sociálních podmínek, především chudoby a morálního rozvratu rodiny. Dnes však stále více narůstá případů, kdy se prostitucí zabývají osoby relativně dobře situované a vycházející z dobrých sociálních podmínek.

Další příčinou prostituce jsou lidé, kteří vyhledávají placené sexuální služby hlavně proto, že díky nim docílí takového způsobu sexuálního ukojení, který jim doma odmítají. Týká se to třeba orálního styku, který odmítá více než třetina žen.

Prostitutky mu naopak dávají přednost před klasickou souloží. Většina výzkumů se shoduje ve statistice, že placenou sexuální službu využije v životě nejméně každý třetí muž a okolo 5–10 % pánů vyhledává prostitutku víceméně pravidelně.³¹

Drogová závislost také často bývá příčinou prostituce. Avšak vysokoškolské prostitutky se k tomuto nejstaršímu řemeslu uchylují hlavně kvůli lepší finanční situaci. Právě vysokoškolské dívky z venkova, které hovoří několika jazyky, si tímto řeší svou nelehkou situaci v našem hlavním městě.

2.3.2 Motivace

Motivy, které vedou k prostituci, jsou různorodé a opravdu jen výjimečně vyplývají ze silného sexuálního apetitu. Někteří se právě domnívají, že příčinou prostituce je zvýšená sexuální potřeba, ale ze 150 zkoumaných českých prostitutek neuvedla ani jediná, že by tuto činnost provozovala pro potěšení nebo proto, že ji prostituce baví. Všechny na ní zajímaly jenom peníze. Pokud předstírají erotické

³⁰ *Příčiny prostituce*. Haló levice [on-line]. 1. 3. 2012. Dostupné z <http://www.halolevice.cz/archives/37037>

³¹ R. Uzel: *Odvěká mužská touha po víceženství*. Novinky [on-line]. 2013-09-25. Dostupné z <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/313832-radim-uzel-odveka-muzska-touha-po-vicezenstvi.html>

vzrušení, tak proto, aby potěšily své zákazníky, protože pokud jsou hodnověrné, často dostávají i odměny.³²

Motivaci k prostituci můžeme rozdělit do několika skupin →

Vnější motivace: kdy je žena do nabízení sexuálních služeb vmanipulována okolnostmi a okolím. Do této skupiny je možné zařadit ty dívky, které opustily dětský domov. V oblasti Teplic, Dubí a Chomutova je tvořena třetina prostitutek na ulici právě dívkami z dětských domovů.

Motivace vlastní potřebou: mezi prostitutkami existuje malá skupina žen, které začaly provozovat prostituci kvůli sklonu k promiskuitnímu chování a tento způsob práce je pro ně do určité míry koníčkem.

Motivace racionální rozvahou: tato motivace se týká těch ženy, které si prostituci zvolily proto, že sex je práce a že lze takto vydělat poměrně velký obnos peněz, a navíc je to mnohem svobodnější a nezávislejší zaměstnání než jiné profese.

K tomuto rozhodnutí dospívají ženy a dívky, které si chtějí vydělat peníze. Často se k tomuto druhu motivace uchylují právě vysokoškolské studentky, které touží po lepší finanční situaci, luxusních výrobcích a zajímavých kontaktech ze zahraničí. Vysokoškolským studentkám však hrozí nebezpečí. Tím nebezpečím je velmi silný ekonomický propad, který je čeká po skončení studia. Nástupní plat například učitelky, právničky nebo inženýrky se ani trochu nevyrovná finančnímu ohodnocení, na které si přijde při provozování prostituce. Hrozí, že zapomenou na roky studia na vysoké škole a trvale se začnou věnovat tomuto nejstaršímu řemeslu.

2.3.3 Rizika prostituce

Prostituce je spojena s poměrně velkým množstvím rizik a komplikací. Často například dochází k tomu, že si prostituující osoby neplatí povinné zdravotní a sociální pojištění. Dalším problémem je, že se žena dostatečně nechrání a může otěhotnět.

Se sníženou ochranou při provozování prostituce souvisí i šíření pohlavních chorob. Patří mezi ně AIDS, syfilis a kapavka.

---

³² R. Uzel: *Zdanění prostituce není vůbec jednoduché*. Novinky [on-line]. 2013-09-24. Dostupné z <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/276195-radim-uzel-zdaneni-prostitute-neni-vubec-jednoduche.html>

Problémy mohou nastat i tehdy, když se prostitutka rozhodne svého řemesla nechat. V tu chvíli přicházejí problémy, a to přesně při snaze začlenit se zpět do běžného života.

2.4 Mediální obraz prostituce

Prostituce byla už od její existence v médiích často rozebíraným tématem. Když nastalo abolicionistické hnutí, návrhy týkající se zrušení veřejných domů vyvolávaly zájem levicového tisku. Naopak pravicový tisk se zpočátku držel v ústraní.

O aboličním návrhu informovala dne 2. října 1919 Tribuna³³, která ve svém vydání uvedla stručnou historii prostituce a zdůraznila, že toto nejstarší řemeslo neodstraní ze světa žádné zákonné nařízení. O den později vyjádřil svojí náklonost k návrhu abolice i Večerník Práva lidu. Později se však na stránkách listu Právo lidu objevovaly pochyby vůči abolicionistickému hnutí. Od roku 1922 vycházel časopis Láska a pohlaví, v němž se některé články věnovaly prostituci. O dva roky později se prostituci věnovaly i Národní listy.

Nyní se též poměrně hodně věnují prostituci denní tisky, internetová periodika, rozhlas i televize. A kord v těch chvílích, kdy česká vláda jedná o její legalizaci.

2.4.1 Televize

V současnosti, kdy česká vláda jedná o legalizaci prostituce, ji média věnují poměrně velkou pozornost. Česká televize 13. 6. 2013 odvysílala pořad - Máte slovo s M. Jílkovou³⁴, na téma Prostituce jako legální profese³⁵.

Hostem pořadu byl např. Lukáš Manhart (TOP 09) – radní hlavního města Prahy a předkladatel zákona o legalizaci prostituce, Hana Malinová – generální ředitelka organizace Rozkoš bez rizika a Džamila Stehlíková – manažerka Národního programu řešení problematiky HIV/AIDS a další.

---

³³ Tribuna – politický a hospodářský časopis, který byl v Praze vydáván od roku 1919 do roku 1928.

³⁴ Máte slovo s Michaelou Jílkovou, je diskusní pořad, kde lidé mohou vyjádřit svůj názor a kde se řeší problémy a témata, která působí starosti občanům.

³⁵ Video pořadu Máte slovo s Michaelou Jílkovou: *Prostituce jako legální profese?* Česká televize [online]. 2013-06-13. Dostupné z <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10175540660-mate-slovo-s-m-jilkovou/213411030520015/video/>

V diskuzním pořadu se jednalo o tom, zda by se sexuální byznys měl stát oficiálním a legálním podnikáním, zda by jeho provozovatelé měli platit daně a zda je to vůbec možné. Zejména tyto otázky zajímali občany naší republiky.

Bývalá sexuální pracovnice, která byla hostem pořadu, souhlasí s placením daní, ale rozhodně ne v takovém rozsahu, který zákon navrhuje. Návrh o regulaci prostituce obsahuje mnohem více, než jen placení daní a regulaci míst, kde a za jakých podmínek může být tato činnost provozována.

Kněžky lásky, by měly být evidované v jakémsi seznamu, do kterého by mohla nahlížet vojenská policie nebo bezpečnostní informační služba, což se většině prostitutek nelíbí.

Sexuolog Jaroslav Zvěřina v pořadu prohlásil, že: „Prostituce je tak intimní záležitost, do které stát nemá co strkat nos, protože dobře to dělat nejde. Nikde na světě to dobře nefunguje.“ Prostituce tu vždy byla a bude, pokud bude poptávka, bude i nabídka.

V publiku, které se může v průběhu pořadu zapojovat do diskuze, byl i starosta města Dubí. Dubí se potýká s prostitucí už léta díky své poloze, jen pár kilometrů od německých hranic. Silnice E55 je plná dívek, které provozují nejstarší řemeslo. Starosta města Dubí, Petr Pípal, je zastáncem nového zákona o regulaci prostituce. O legendární E55 a městu Dubí, natočila TV Nova reportáž³⁶, která byla odvysílána 20. 8. 2013, v pořadu Víkend. Reportáž popisuje historii i současnost prostituce ve městě. V dnešní době se díky určitým bezpečnostním opatřením situace ve městě lepší, veřejné domy jsou ve městě jen 3. Starosta ale dál bojuje pro úplné zrušení prostituce. Pomohl si vyhláškou, která nabízení i vyhledávání sexuálních služeb zakazuje a doufá, že návrh o regulaci prostituce, toto řemeslo z města Dubí úplně vymýtí.

2.4.2 Tisk

Ani v denním tisku nezaostávají a věnují se tématu nejstaršího řemesla světa. Následně uvedu několik příkladů, ve kterých se české deníky zabývají prostitucí.

---

³⁶ Video pořadu Víkend: *Legendární E55*. Nova [on-line]. 2013-08-20. Dostupné z <http://vikend.nova.cz/clanek/novinky/vikend-20-8-legendarni-e55.html>

Právo

Právo je český deník, který dříve vycházel pod názvem Rudé právo. Profiluje se jako levicově orientovaný deník. Současným šéfredaktorem Práva je Zdeněk Porybný.

Deník Právo se spolu s portálem Seznam.cz podílí na internetovém zpravodajském portálu Novinky.cz. Pravidelně také vydává přílohy, ve kterých můžeme články o prostituci najít.

Za období od 1. 1. 2013 do 10. 1. 2014 byly v deníku Právo zveřejněny 3 články, ohledně prostituce v naší republice.

V rubrice Z regionů byl 15. 11. 2013 zveřejněn článek o přibývání českých prostitutek na česko-bavorských hranicích. Článek popisuje, kolik českých dívek na trase přibylo a z jakého důvodu se věnují sexbyznysu. Článek také věnuje pozornost česko-německému projektu JANA, který je zaměřený na prevenci pohlavně přenosných chorob u prostitutek.³⁷

Nejnovější článek o prostituci je z 10. 1. 2014, který vyšel v příloze Víkend. Článek se zabývá historií prostituce a pražských nevěstinců. Popisuje přesná místa, kde dříve stály ty nejluxusnější veřejné domy a na druhou stranu i ty nejhorší. Podrobně se v článku píše i o centru veškerého dění erotických služeb, a to o Kaprově ulici. Popisuje i dobu po vzniku Československa, kdy byla prostituce zakázána a nevěstince zrušeny. Erotické služby se tak maskovaly za maserské služby apod.³⁸

Lidové noviny

Lidové noviny jsou deníkem založeným v roce 1893 v Brně novinářem a politikem Adolfem Stránským. Nyní je šéfredaktorem Lidových novin István Léko. V roce 2000 Lidové noviny založily svou internetovou verzi na adrese www.lidovky.cz. Noviny vycházejí denně a obsahují tři sešity →

1. domácí a zahraniční zpravodajství, komentáře, dopisy a zajímavosti
2. ve všední dny vychází sešit obsahující byznys, speciální stránku zpravodajství z vědy, kulturní rubriku, sport a počasí
3. ve třetím sešitě vycházejí pravidelné přílohy a televizní program.

Články ohledně prostituce se v lidových novinách vyskytují často.

---

³⁷ ČTK,zr: *U hranic přibývá českých prostitutek*. Právo [on-line]. 2013-11-15. Dostupné z <http://pravo.newtonit.cz/default.asp?cache=802715>

³⁸ B. Kovaříková: *Po stopách zaniklých pražských nevěstinců*. Právo [on-line]. 2014-01-10. Dostupné z <http://pravo.newtonit.cz/default.asp?cache=441433>

Na internetové verzi novin je článků s touto tematikou zveřejněno 514.

Reflex

Reflex je český týdeník vycházející od dubna 1990. Věnuje se převážně politickým, společenským a kulturním tématům. Jeho šéfredaktorem je Pavel Šafr. Vydavatelem časopisu je společnost Ringer Alex Springer CZ.

Časopis poskytuje články ohledně prostituce už řadu let. Velmi zajímavou reportáž časopis otiskl v roce 2010. Reportér Jiří X. Doležal se zaměřil na prostituci provozující se v předvánočním čase. Zjistil, že pro většinu sexuálních pracovníků je jejich práce v předvánoční době největší dřinou. Kněžky lásky často bývají i matky, které se musejí doslova otáčet, aby měly dost finančních prostředků na dárky pro jejich ratolesti. Vánoce tedy bývají pro prostituující matky stresové období.³⁹

Marianne

Marianne je jedním z nejprodávanějších lifestyleových časopisů pro ženy. Měsíčník je na trhu od roku 2000 a zaměřuje se především na ženy od 30-50 let.

Redaktorka Markéta Kronovetová představila čtenářkám časopisu organizaci Rozkoš bez rizika, která se zabývá poradenstvím a pomocí ženám, které provozují prostituci a poskytla jim rozhovor s výkonnou ředitelkou organizace Lucií Šídovou.⁴⁰

Blesk

Blesk je český bulvární deník, který poprvé vyšel v roce 1992. Vydavatelem je Ringer Alex Springer CZ. Od roku 2000 je Blesk nejprodávanějším a nejčtenějším celostátním deníkem v České republice. Blesk je zaměřený na aktuální zpravodajství, zajímavosti a senzace z ČR i ze světa.

20. 12. 2012 Blesk otiskl rozhovor s pražskou prostitutkou. V rozhovoru se přiznává, že sexuální pracovnící se stala už na střední škole. Důvodem uchýlení se k tomuto řemeslu byly peníze, po kterých prahla. Jak těžký je návrat do reality pocítila sama. Po škole pracovala jako prodavačka v butiku s oblečením, kde brala mizerný plat a nakonec se vrátila k nejstaršímu řemeslu, které je finančně dobře ohodnocené.⁴¹

---

³⁹ J. X. Doležal: *Šíleně smutná prostitutka*. Reflex [on-line]. 2014-12-26. Dostupné z <http://www.reflex.cz/clanek/dokument/39909/silene-smutna-prostitutka.html>

⁴⁰ M. Kronovetová: *ROZKOŠ bez RIZIKA I*. Marianne [on-line]. 2014-12-26. Dostupné z <http://www.marianne.cz/tema-marianne/rozhovory/rozkos-bez-rizika-i-neziskovka-ktera-pracuje-s-prostitutkami>

⁴¹ R. Veselý: *Prostitutka? Ne! Výkonná umělkyně: Za měsíc si vydělá 120 tisíc!* Blesk [on-line]. 2014-12-26. Dostupné z <http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/187627/prostitutka-ne-vykonna-umelkyne-za-mesic-si-vydela-120-tisic.html>

2.4.3 Rozhlas

Český rozhlas prostituci věnuje velikou pozornost. Na internetových stránkách rozhlasu bylo při zadání slova – prostituce, nalezeno 943 příspěvků! Rozhlas se většinou věnuje zahraniční prostituci, ale neopomíjí ani tu českou.

Stanice ČRo České Budějovice

Český rozhlas České Budějovice je regionálním studiem Českého rozhlasu. Vysílání je zaměřeno na regionální dění. Českobudějovické vysílání je možné naladit každý den od 5.00 do 19.30 hodin.

V pořadu Přímá linka, vysílaný stanicí ČRo České Budějovice, ze dne 19. 8. 2013 byl hostem politik Victor Paggio (LIDEM). Diskutovalo se na téma Regulace prostituce. Ivan Studený, moderátor pořadu, se zajímal hlavně o to, proč je dobré prostituci regulovat a jaké jsou možnosti jak k prostituci přistupovat. Podle V. Paggia je nemožné prostituci zakázat, ale je možné pokusit se jí dát určitá pravidla.⁴²

2.5 Organizace na pomoc prostituce

Rizik práce v sexbyznysu je více než dost a prostituce se v ČR během posledních let velmi rychle rozrostla. Podniků, které poskytují erotické služby, je v Česku kolem 600, v nich pracuje kolem 6000 žen, a dále existuje asi 1750 erotických privátů. Podle odhadů organizace Rozkoš bez rizika je na území ČR denně v pohotovosti kolem 6000 prostitutek s průměrným denním výdělkem 2000 Kč.

2.5.1 Rozkoš bez rizika

Organizace Rozkoš bez rizika vznikla v roce 1992 a je zaměřena především na prevenci v oblasti prostituce a sexuálního zneužívání. Organizaci Rozkoš bez rizika řídí generální ředitelka PhDr. Hana Malinová, CSc. Organizace působí celkem ve 12 krajích a ve třech městech mají své kamenné stanoviště (Praha, Brno a České Budějovice).

---

⁴² I. Studený: *Přímá linka – Regulace prostituce*. ČRo České Budějovice [on-line]. 2013-08-19. Dostupné z <http://prehravac.rozhlas.cz/audio/2947932>

Cílem jejich činnosti je stabilizace a snížení výskytu HIV a pohlavně přenosných infekcí a zlepšení postavení sexuálních pracovníků ve společnosti, na jejich pracovištích a v jejich osobních vztazích. Cílovou skupinou společnosti jsou především ženy, které v sexbyznysu pracují a ostatní osoby působící v prostituční scéně a ohrožené rizikovým způsobem života.

Organizace nabízí individuální terapie ženám, které toto řemeslo provozují. Nabízejí je zejména proto, že většina žen, pracujících v sexbyznysu tají svoji působnost v něm. Nemají se komu vypovídat, a právě to často mívá velký a nepříznivý vliv na jejich psychiku. Individuální terapie je tedy především zaměřena na pomoc při řešení jejich, citových, osobních, rodinných, partnerských či jiných problémů. Cílem je pomoci získat ženám a dívkám, věnujícím se tomuto řemeslu, náhled na jejich situaci a pomoci jim nalézt řešení. Pracovnice organizace poskytují terapeutická sezení všem z „oboru“ zdarma.

Činnost organizace Rozkoš bez rizika je zdravotnická, psychosociální a kulturní.

Zdravotnická činnost organizace

Organizace poskytuje testy na HIV a syfilis. V roce 2012 bylo provedeno celkem 3120 testů na HIV, z toho 3 byly HIV pozitivní, které byly zjištěny mimo ženskou prostituční scénu. Testů na syfilis se provedlo 2 775, pozitivních jich bylo 38. Z 38 pozitivních testů jich bylo 12 na Teplicku, kde je prostituce velmi rozšířená a prostitutky ji provozují převážně ve venkovních stanovištích, jako jsou ulice a především silnice. Z celkového počtu vyšetřených žen, na pohlavní nemoci, bylo Českých dívek 80, 4 %.

Kulturní činnost

Organizace má vlastní ochotnický divadelní soubor, který funguje v rámci i ROZKOŠE bez RIZIKA jako součást terapie pro klientky sdružení. „Cílem divadelních aktivit ROZKOŠE bez RIZIKA je dostat nahoru – na pódium – ty, co se cítí být dole, na dně nebo skoro na dně," říká Hana Malinová, generální ředitelka Rozkoše bez rizika.⁴³ Soubor už uvedl několik autorských divadelních her a za hru Stařeny z roku 2011 získal ocenění na divadelním festivalu Hobblik v Hodoníně za nejlepší představení.

---

⁴³ Divadlo: Divadelní Soubor Rozkoš. In: *Divadlo: Divadelní soubor Rozkoš* [online]. [cit. 2014-09-01]. Dostupné z: <http://rozkosbezrizika.cz/divadlo>

Akce pro veřejnost pořádané organizací

Organizace se v posledních letech zaměřuje i na pomoc široké veřejnosti. Kromě testování na HIV provádí preventivní akce k pohlavním infekcím a pořádá přednášky k bezpečnějšímu sexu.

V červenci zorganizoval budějovický tým ROZKOŠ bez RIZIKA informační Tour de Bar pro bezpečnější sex. Sociální pracovnice seznamovaly návštěvníky barů se zásadami bezpečného sexu.

Tým organizace se zúčastňuje festivalu ošetrovatelství SestraFest 2012. Tam seznamuje návštěvníky s méně známými ochrannými pomůckami pro bezpečnější sex.

Koncem každého roku probíhá akce s názvem Den boje proti AIDS. V rámci této akce organizace otestovala 148 zájemců a zájemkyň proti viru HIV. Novinkou pro organizaci bylo testování zákazníků nočního klubu. Příležitosti využilo v holešovickém Showparku⁴⁴ celkem 16 lidí.

2.5.2 La Strada

Společnost La Strada Česká republika je nevládní nezisková organizace, která působí v oblasti řešení problematiky obchodu s lidmi. Zakladatelkami společnosti jsou Baerbel Uhl, Anna Daučíková a Dana Štursová. La Strada působí v ČR od roku 1995 jako projekt organizace proFem⁴⁵.

Společnost není zaměřena jen na prostituci, ale především se zabývá problematikou obchodování se ženami a jejich vykořisťování. Cílem této obecně prospěšné společnosti je přispívat k odstranění obchodování s lidmi a vykořisťování a poskytovat podporu a ochranu vykořisťovaným. Aby tohoto cíle dosáhla, usiluje o něj ve třech oblastech. Poskytuje cílové skupině sociální služby, věnuje se prevenci a vzdělávání a advokačními a lobby aktivitami.

Dále usiluje o systémové či legislativní změny s cílem předcházet obchodování s lidmi a vykořisťování a chrání práva a zájmy cílové skupiny.

V 90. letech společnost zahájila provoz bezplatné telefonické prevenční linky. V roce 2012 jí využilo 451 osob.

---

⁴⁴ Pražský noční klub. Byl otevřen v roce 1999 jako součást zóny zábavy pro dospělé.

⁴⁵ Obecně prospěšná společnost zabývající se tématy domácího násilí, stalkingu a kyberšikaný.

V roce 2004 La Strada začala poskytovat svoje služby nejen ženám, ale i mužům. V roce 2012 využilo služeb organizace 25 žen a v 15 případech se jednalo o nucenou prostituci na území naší republiky.

PRAKTICKÁ ČÁST

3 CÍLE, HYPOTÉZY A METODIKA

3.1 Cíle a hypotézy

Tato kapitola popisuje metodologický postup výzkumu, použité metody, techniky sběru dat a techniky použité při výzkumu. Ve výzkumu se řeší jeden i více problémů a ty představují řadu navzájem na sobě závislých činností a kroků. Při zkoumání sociálních jevů je možné použít kvalitativní i kvantitativní metodu výzkumu nebo kombinaci obou.

Hypotézy

Ve výzkumné části jsem se zaměřila na studentky vysokých škol, které provozují prostituci. Následně jsem sestavila hypotézy.

I. Hypotéza

Studentky, provozující prostituci, pochází většinou z úplných rodin a s rodiči měly dobré vztahy.

II. Hypotéza

Studentky nemívají problémy s učivem.

III. Hypotéza

Kvůli nedostatku finančních prostředků začínají prodávat své tělo.

IV. Hypotéza

Dívky, studující vysokou školu a provozující toto nejstarší řemeslo, vidí prodávání svého těla jen jako dočasnou záležitost, s kterou skončí po ukončení studia.

3.2 Metodika rozhovorů

Tato kapitola popisuje metodologický postup výzkumu, použité metody, techniky sběru dat a techniky použité při výzkumu. Ve výzkumu se řeší jeden i více problémů a ty představují řadu navzájem na sobě závislých činností a kroků. Při zkoumání sociálních jevů je možné použít kvalitativní i kvantitativní metodu výzkumu nebo kombinaci obou.

Kvalitativní výzkum je výzkum prováděný na malé skupině respondentů. Jeho cílem je zjistit, jak se respondenti chovají a proč se tak chovají. Pro kvalitativní výzkum jsou typické otázky „Kdo?“, „Proč?“ a případně „Jak?“.

Kvantitativní výzkum je výzkumná metoda, která poskytuje požadované informace získané různými technikami např.: uzavřené a otevřené otázky. Je prováděn písemně, a to v podobě osobního dotazování nebo prostřednictvím on-line dotazníků. Podle Hendla je postup kvantitativního výzkumu takový: *„Konstruované koncepty zjišťujeme pomocí měření, v dalším kroku získaná data analyzujeme statistickými metodami s cílem je explodovat, popisovat, případně ověřovat pravdivost našich představ o vztahu sledovaných proměnných.“* (Hendl, 2005, s. 46)

Zvolila jsem si kvalitativní metodologii.

Sběr dat a výzkumný soubor

Cílovou skupinou byly dívky (Češky), které studují na vysoké škole a přivydělávají si prodejem sexuálních služeb. Sběr dat byl proveden od prosince 2013 do února 2014. Celkem bylo realizováno 7 rozhovorů. V rozhovoru jsem se soustředila na důvod, který je vedl k práci v sexbyznysu a jak to v něm chodí. Rozhovory byly nahrávány a poté přepsány do písemné podoby.

Kazuistiky

Pro snadnější orientaci v respondentkách, je představím pomocí krátkých stručných kazuistik. Jako kazuistiku označujeme intenzivní a detailní popis konkrétního jednotlivce a jeho případu, která je založená na pozorování, rozhovorech a záznamech z práce s tímto jedincem. Jedná se o písemné shrnutí všech informací, které o případu máme, kvalitativní analýzu procesu, vedoucího k určitým výsledkům.

Účastnice č. 1 – Katka

Mladá studentka vysoké školy. 22 let. Prostitucí si vydělávala 2 roky. Důvodem poskytování sexuálních služeb bylo nedostatek finančních prostředků na studium a oblečení.

Účastnice č. 2 – Hanka

25 let, studentka VŠ. Prostituci se začala věnovat před 3 lety, když kvůli svému bývalému příteli spadla do finančních dluhů.

Účastnice č. 3 – Nikola

20 let, studentka VŠ. Prostitucí si začala vydělávat už na střední škole. Důvodem bylo nedostatek financí na život, který chtěl žít.

Účastnice č. 4 – Lucka

22 let, studentka VŠ. Prostituci se začala věnovat touhy po vlastním přivýdělku a nezávislosti na rodičích.

Účastnice č. 5 – Zuzana

24 let, studentka VŠ. Sexuální služby začala nabízet ve svých 21 letech, kdy otěhotněla a potřebovala peníze na potrat. Navíc potřebovala peníze na platbu školného.

Účastnice č. 6 – Simona

22 let, studentka VŠ. Prostituci se věnuje 2 roky. Neměla žádné finanční problémy. Pouze chtěla mít dostatek peněz na zábavu, oblečení atd.

Účastnice č. 7 – Markéta

23 let, studentka VŠ. Sexuální služby poskytuje 4 roky. Zemřeli jí rodiče. Bydlela u své tety, která si nemohla dovolit podporovat Markétu při studiu na VŠ. Markéta se tedy začala věnovat prostituci, aby mohla studovat a mít z čeho žít.

4 HLOUBKOVÉ ROZHOVORY

Otevřené kódování

Rodina

Na to, jak se v dospělosti chováme a jaké zaujímáme postoje k ostatním lidem, má rozhodující vliv právě naše rodina. Děti přebírají a osvojují si vzorce chování, s kterým se doma setkali.

Jedna z respondentek prožívala část svého života bez rodičů, kteří jí zemřeli při autonehodě.

„Rodiče mi umřeli při autonehodě. Bylo mi tenkrát 11 let. Když odešli, vzala si mě k sobě teta, která bydlela v jiném městě a tak pro mě život začínal znovu.“ (Markéta)

Dvě z respondentek žily pouze s matkou.

„Máma s tátou se rozvedli, když jsem měla 2 roky. Tátu jsem pak viděla už jen 3x. Mamka si našla přítele, který nás živil. Nechodila do práce, ale i tak veškerý čas věnovala jemu. Když se s ním po letech rozešla, začínalo to být už lepší. Ted' spolu trávíme spoustu času a dokonce ví i co dělám.“ (Simona)

„Od mala jsem žila jen s mamkou. Tátu jsem nikdy nepoznala. Nikdy jsem si nestěžovala. S mamčou mi bylo vždycky skvěle.“ (Hanka)

Většina z nich vyrůstala v úplné rodině, s oběma rodiči, některé dívky mají i sourozence.

„Vyrůstala jsem s mamkou i tátou. S mámou jsem měla skvělej vztah, výborně jsme si rozuměly. S tátou to bylo těžší, byl ze starý školy a dost mě kontroloval.“ (Zuzana)

„Rodiče byli většinou furt v práci. Chtěli, abychom se měli jakž takž dobře, protože nás bylo doma hodně. Já jsem nejstarší z pěti dětí.“ (Lucka)

„Já žila s mamkou i tatškou. Byli spolu dlouho, rozvedli se před pěti lety.“ (Nikola)

„Bydlela jsem s rodiči a bráchou v malém městě. Rodiče byli fajn. Měla jsem s oběma dobrý vztah. I když s mámou jsem si asi rozuměla víc. Táta věnoval pozornost spíš bráchovi.“ (Katka)

Dvě z respondentek označují svůj vztah s otcem už od dětství jako špatný.

„Brácha je sportovec, to se tátovi líbí. Tráví s ním už od dětství hodně času. Chodí s ním na tréninky, zápasy a tak. Mě se taky snažil vrhnout do nějakýho sportu, ale mě to moc nebralo a to štve do dnes.“ (Katka)

„S tátou to bylo hodně těžký. Je ze starý školy. Nechápal, že jsem se chtěla bavit s kamarádkama, přespávat u nich, malovat se a další věci. Ani teď s ním moc nevycházím.“ (Zuzana)

Některé respondentky prožívaly s rodiči rozvody a nové partnery. Nijak zvlášť je to neovlivnilo.

„...mamky přítel byl fajn. Staral se o nás a snažil se nám dát všechno. Po třinácti letech se rozešli. Máma pak měla další partnery, ale žádný vážnej vztah.“ (Simona)

„Tátu neznám. Za to znám dost jiných máminých přátelů. Nikdy se ale s žádným neusadila a mně to ani nevadilo.“ (Hanka)

Dětství

Dětství je přípravná fáze života člověka. Podle odpovědí všech respondentek, měla většina z nich pěkné dětství. Téměř všechny vyrůstaly v úplné rodině. S rodiči, případně i sourozenci, měly celkem dobré vztahy. Ale také se našly výjimky, kterým dětství příliš radosti nepřineslo.

„Když jsem se přestěhovala k tetě, tak bylo nejhorší to, že jsem u sebe neměla kamarádky. V Hradci jsem měla dvě fajn kamarádky, říkaly jsme si všechno.“

A najednou jsem byla sama a neměla se komu svěřit. Bylo těžký znovu zapadat do kolektivu, v jiný škole, v jiným městě. Často jsem bývala sama.“ (Markéta)

„To bylo fajn, než jsem měla dalšího sourozence a pak dalšího a dalšího a dalšího. Byla jsem nejstarší, takže jsem si dětství fakt moc neužila. Pomáhala jsem těm mladším s přípravou do školy, do toho jsem se starala o domácnost, vařila, uklízela, prala. Bylo toho na mě fakt hodně. Na zábavu mi nezbyl žádný čas. Když sourozenci vyrostli, tak to začínalo být lehčí.“ (Lucka)

Ostatní respondentky svoje dětství označují za pěkné a rády na něj vzpomínají.

„Měla jsem fajn dětství. Ve třídě jsem byla oblíbená a měla hodně kamarádů.“ (Nikola)

„...takový normální. Nic strašného, ráda na něj vzpomínám.“ (Katka)

„Vyrůstala jsem na vesnici, tam to bylo super. S děčkama jsme si tam užily hodně srandy. Když jsem šla do pátý třídy, tak jsme se s mámou přestěhovaly do města, bydlely jsme dlouho na sídlišti a já do tamní party zapadla rychle.“ (Hanka)

„Až na tátovy občasné výstřely nervů apod., to bylo v pohodě.“ (Zuzana)

„...v pohodě. Na dětství si nemůžu stěžovat.“ (Simona)

Na to, jak se v dospělosti chováme a jaké zaujímáme postoje k ostatním lidem, má rozhodující vliv právě naše rodina. Děti přebírají a osvojují si vzorce chování, s kterým se doma setkali. Z odpovědí respondentek vyplynulo, že téměř všechny měly spokojené dětství. Jen ve dvou případech dětství neprobíhalo příliš harmonicky, a to ovlivnilo jejich budoucí život.

Vzdělání

Další významnou částí lidského života je vzdělání. Prostřednictvím vzdělávacích procesů si osvojujeme vědomosti, dovednosti, hodnoty, normy a postoje.

Všechny respondentky dokončily základní školu a pokračovali na střední školu, následně na vysokou. Některé z nich měli s vystudováním střední školy menší problémy.

„Táta mě vždycky strašně tlačil do učení. Musela jsem mít hodně dobrý známky, aby byl spokojenej. Chodila jsem na gympl. Byl docela těžkej, ale zvládala jsem to.“ (Zuzana)

„Já hrozně chtěla studovat v Praze. Rodiče mi vyhověli. Podala jsem si přihlášku na obchodní školu. Na tu mě přijali. Rodiče mi teda tady pronajali byt.“

Abych pravdu řekla, tak jsem se trochu utrhla ze řetězu. Mladá holka, vlastní byt, ve škole jsem jen tak tak prolezala, ale nakonec jsem odmaturovala.“ (Nikola)

„Chodila jsem na průmku. Že by to bylo těžký, to se říct nedá, ale nebavilo mě to. Radši jsem chodila s holkama ven. Měla jsem hrozně moc zameškaných hodin. Ve čtvrtáku už jsem zmoudřela a pořádně zabrala. Nakonec jsem se dostala i na vejšku.“ (Simona)

Čtyři ze sedmi respondentek uvedly, že ve škole, neměly žádné problémy a učení je bavilo.

„Gympl? Ten pro mě nebyl moc těžkej. V novým městě jsem moc kamarádů neměla, jen jednu kámošku, která to měla doma dost těžký, takže jsme se vídaly málo. Takže jsem měla spoustu času na učení a gympl jsem vystudovala na jedničku.“ (Markéta)

„Vždycky jsem chtěla chodit na zdrávku, tak jsem se na ní přihlásila. Škola mě fakt bavila. Sourozenci už byli starší, tak jsem se konečně mohla trochu víc věnovat sobě a studiu.“ (Lucka)

„...ekonomka byla v pohodě. Kromě účetnictví mi nic nedělalo problém. Docela mě to i bavilo a máma ze mě chtěla mít študovanou slečnu.“ (Hanka)

„Na střední jsem nikdy nezameškala hodinu. Měla jsem dobrý známky.“ (Katka)

Všechny respondentky, i přes malé problémy, střední školu dokončily a následně šly i na vysokou školu. V době studia vysoké školy se většině respondentek nedařilo a začaly provozovat prostituci.

„...gympl jsem vystudovala na jedničku. Když už mi škola tak šla, chtěla jsem v ní pokračovat. Podala jsem si přihlášku na vysokou a chtěla studovat psychologii. Nakonec mě vzali, ale neměla jsem nejmenší tušení, kde budu bydlet, protože škola byla tady, v Praze, a já bydlela daleko od ní.“ (Markéta)

„Po gymplu jsem šla na vysokou. Bydlela jsem na koleji a měla konečně klid od táty. Užívala jsem si to, možná až moc. Otěhotněla jsem. Přemýšlela jsem, co budu dělat. To dítě jsem nechtěla. Chtěla jsem dostudovat školu a hlavně by mě táta zabil.“ (Zuzana)

„Já chtěla jít po střední hned pracovat, ale máma mě přemlouvala, ať jdu na vysokou, tak jsem začala studovat dálkově a našla si práci v bance.“ (Hanka)

„...odjela jsem do Prahy. Studovala jsem vysokou a jediný co mi chybělo, byli peníze. Rodiče mi sice pomáhali, ale nebylo to dost, protože doma zůstali ještě další tři sourozenci, o který se museli starat.“ (Lucka)

„Vysoká je v pohodě. Začala jsem poznávat nové lidi a škola mě bavila, ale moc jsem do ní nechodila. Táta přišel o práci, ještě když jsem byla ve čtvrtáku na střední, tak mě s mamčou nemohli tolik podporovat. Musela jsem chodit na různé brigády, ale s penězi z nich jsem jen tak tak vyšla“ (Nikola)

Jak jsem se k prostituci dostala

Všechny respondentky, kromě jedné, začaly s prostitucí na vysoké škole. Většinu proto, že prostitute jim nabízela rychlý a snadný přístup k penězům, které potřebovaly.

Jednu z respondentek přivedly k prostituci finanční dluhy, do kterých spadla kvůli svému bývalému příteli. I další dvě se octily ve velké finanční tísní.

„Nebejt jednoho grázla, tak se k ní snad ani nedostanu. Pracovala jsem v bance a zamilovala se do kolegy. Začali jsme spolu chodit a po roce mi řekl, že má dluhy a požádal mě, abych si vzala půjčku. Milovala jsem ho, tak jsem to udělala. Po nějaký době jsem zjistila, že mě podvádí. Rozešla jsem se s ním a dala výpověď v práci.

Na krku jsem měla jeho dluh, na kterej mi samozřejmě po rozchodu žádný peníze nedával. Musela jsem si platit byt a vysokou, kterou jsem studovala dálkově. Dlouho jsem nemohla najít práci, začala jsem bejt zoufalá, a pak jsem viděla ten inzerát.

Stálo v něm, že hledají holku na nějaký masáže a že nemusí mít ani masérskéj kurz. Řekla jsem si, že masírovat snad zvládne každej, i já. Zavolala jsem na uvedený číslo a domluvila si schůzku. Až na místě jsem zjistila, že se jedná o poskytování sexuálních služeb. Dost mě to zaskočila a rychle jsem z bytu utekla. Když jsem po týdnech pořád nesehnala práci, rozhodla jsem se tam vrátit a aspoň to zkusit.“ (Hanka)

„Než jsem nastoupila do školy, hledala jsem bydlení a práci v Praze. Bydlení jsem našla rychle, zbývala už jen práce, s tou to bylo hodně těžký. Kdo by taky vzal holku na nějaký pořádný místo, která má jen gympl, že jo. Potřebovala jsem hodně peněz, na školu, život a bydlení. Když jsem hledala spolubydlící do bytu, objevila jsem inzerát, ve kterým něco jako, že přijmou společníci do luxusního klubu, tak jsem tam ze zvědavosti zašla.“ (Markéta)

„...dítě jsem nechtěla. Přemýšlela jsem, kde seženu peníze na potrat. Věděla jsem o jedný holce ze třídy, která jezdila na nějaký párty k bohatým chlapům a dostávala za to dobře zapláceno. Brzo jsem sebrala odvalu a zeptala se jí, celá červená, na podrobnosti, a jestli bych nemohla jet v nejbližší době s ní. Nebyla proti.“ (Zuzana)

Většina respondentek toužila jen po větším množství peněz.

„Ve čtvrtáku jsem poznala jednu holku, dost jsme si rozuměly a ona se mi po čase svěřila s tím, že si jezdí do Německa vydělávat sexem. Když táta přišel o práci, tak jsem si nemohla dovolit vysedávání po barech s kamarádkama a luxusní věci, na který jsem byla zvyklá. Chybělo mi to. Tak jsem jela s ní.“ (Nikola)

„S přítelem jsem se přestěhovala a začala studovat. Hledala jsem si práci, ale marně. Přítel mě sice dost dobře placenou práci, tak se o bydlení a další poplatky na život staral on. Ale já časem potřebovala nebo spíš i chtěla různý věci, jako oblečení, kosmetiku a tak. Bylo mi blbý říkat si mu o peníze, když jsem si chtěla koupit boty. Přes kamarádky známou jsem se dozvěděla o rychlým výdělku. Ta holčina jezdila do Švýcarska. Zajímala jsem se o podrobnosti a nakonec si řekla, že za zkoušku nic nedám. Příteli jsem řekla, že jedu na týden k našim a už jsem frčela.“ (Katka)

„Chodila jsem na soukromou vejšku, Máma mi jí platila, ale pak nezbývalo dost peněz na to, abych si mohla někam vyrazit nebo si něco pěknýho koupit. Tak jsem po inzerátech hledala práci. Narazila jsem na inzerát jednoho chlápka, kterej nabízel

studentce peníze za společně strávený chvíle. Po emailech jsme si nějakou dobu psali a pak se zatím nezávazně sešli.“ (Simona)

„Rodiče mi sice pomáhali, ale nebylo to dost, protože doma zůstali ještě další tři sourozenci, o který se museli starat. Moje spolubydlící na tom taky nebyla zrovna nejlíp. Hodně jsme slyšely o tanečnicích v jednom pražském kabaretu. Obě jsme byly pěkný, tak jsme se tam zašly zeptat.“ (Lucka)

Poprvé v “práci“

Dvě respondentky provozovaly prostituci „samy na sebe“, klienty si sháněly samy.

„Poprvé jsem jela někam za Prahu. Když se otevřely dveře baráku, tak byla párty už v plném proudu. Všichni si tam užívali. Já z toho byla docela nesvá, ale potřebovala jsem peníze na potrat, takže jsem vešla, sedla si do rohu a snažila se být neviditelná.“ (Zuzana)

„Sešla jsem se s tím chlápkem z toho inzerátu. Byl hrozně v pohodě. Nabídl mi 3 tisíce za každou schůzku s ním a 5 tisíc, když spolu budeme mít i sex. Kývla jsem, že to беру.“ (Simona)

Tři respondentky měly svojí první zkušenost, s prodejem sexuálních služeb na privátních bytech. Dvě jely prodávat svá těla do zahraničí.

„Když jsem dorazila do Německa na privát, tak jsem byla překvapená. Vypadalo to tam hezky, luxusně a čistě. Byla jsem z toho nadšená, takhle jsem si to vůbec nepředstavovala.“ (Nikola)

„...no jasný, bylo divný jet dělat tohle a doma mít přítele, ale bylo to lepší než z něj tahat peníze, na to já moc nejsem. Jela jsem teda do Švýcarska, na privátu nás bylo asi pět a z toho dvě holky byly taky Češky. Ten byt nebyl moc pěkný. Pokoje, ve kterých se pracovalo, byly pěkný, ale sociální zařízení? Fuj tajbl. Byt jsem si představovala jinak.“ (Katka)

„V bytě byly další tři holky, všem bylo okolo 25 let. Byly tam čtyři pokoje, docela pěkně zařízený. Mohla jsem se tam i nastěhovat a pracovat jsem mohla kdykoliv, to mi přišlo bezva.“ (Hanka)

„...nabídli nám kromě tancování i možnost většího přivýdělku za poskytování sexuálních služeb. To nás s kámoškou dost zarazilo, ale dost jsme o tom přemýšlely a rozhodly se to zkusit. Vždycky přece můžete říct ne.“ (Lucka)

„...byl to kabaret. Všude byly holky ve spodním prádle, kroutily se u tyče a tancovaly na baru. Ten chlap, kterému to patřilo, byl v pohodě. Vysvětlil mi, jak to tam chodí a já na to kývla.“ (Markéta).

Jak to chodí

„Jezdila jsem furt jen do Německa. Od holek jsem dostávala kontakty na různý priváty, kde se dobře vydělávalo. Denně jsem platila nájem a reklamu a vše, co jsem si vydělala, bylo moje.“ (Nikola)

„Vždycky jsem si našla nějakýj privát, kde se výdělek dělil. Většinou to bylo tak, že jsem pro sebe měla 70% z toho, co jsem vydělala. Lepší než někam jezdit na nájem, celý den ti nikdo nepřijde a ty abys pak platila ze svého. Ze svého jsem platila jen reklamu. Bez reklamy to bylo blbý, chodilo pak málo chlapů.“ (Katka)

„...ta kámoška už měla kontakty na různý chlapy, co chtěli naší společnost. Vždycky zavolali kdy se co bude dělat a zařídili nám odvoz na místo.“ (Zuzana)

„Vždycky jsme se po telefonu domluvili, co budeme dělat. Jednou jsme šli na večeři, pak zase do kina nebo divadla a někdy se jednalo jen o postel. Bylo to jako bych měla přítele, ale bez lásky a s tím, že mi platil za to, že se s ním vídám a vyspím.“ (Simona)

„Klienty jsme si sháněly každá samy. Já si je sháněla hlavně po netu. Tý hlavní holce v bytě, jsem platila nájem, 6 tisíc za měsíc.“ (Hanka)

„Chlap vejde k nám do podniku a uvítá ho dlouhá chodba plná otevřených dveří, kde se vystavujeme. Denně se platí nájem za pokoj a pak vše, co si vyděláme, je naše.“ (Markéta)

„Dole v baru obcházíme klienty, když má některej zájem, tak ho vezmeme do patra, kde jsou pokoje, za který platíme nájem. To, co dá klient nám, je jen naše.“ (Lucka)

První klient

„Ten byl starší. Něco okolo 45 let. Byl to doktor, fakt sympaták. Zaplatil si mě na hodinu. A já po tý hodině měla snadno vydělaný 4 tisíce. Zamlouvalo se mi to.“ (Nikola)

„...takovej starší děda, ty jsou ale nejlepší. Jsou hrozně nenáročný.“ (Katka)

„Byl to nějaký podnikatel, asi 30 let, trochu zvrhlej, ale dalo se to přežít.“ (Hanka)

„To byl takovej ten typ chlapa, kterýho stačí udělat pusou a je spokojenej. Ty mám nejradši. Nenadřu se a hned je po všem.“ (Zuzana)

„Navrhoval mobilní aplikace, byl chytřej a sympatickejš, ale strašně tlustej.“ (Simona)

„...mladej kluk. Ten byl v pohodě, ale po ně jsem měla dalšího mlad'ase. Ten byl drzej a opilej. Odpočítávala jsem minuty do konce.“ (Lucka)

„Na prvního si vůbec nepamatuju.“ (Markéta)

Kolik si vydělám?

Respondentky si měsíčně přijdou na slušné peníze.

Většina z nich vydělává okolo 40 tisíc měsíčně. Některé si přijdou i na mnohem více a to především ty, které poskytují své sexuální služby v zahraničí.

„Já měla hodně dobrý peníze. Jezdila jsem do Německa většinou na 10 dní v měsíci a domů si vezla vždycky minimálně padesát tisíc.“ (Nikola)

„Ve Švýcarsku jsou ceny dost nízko, ale za to chlapi furt chodí. Jezdívala jsem na dva tejdny a vydělávala jsem asi tak čtyřicet tisíc.“ (Katka)

„Na českých privátech se vydělává málo, cca dvacet tisíc měsíčně, pak jsem začínala jezdit do Německa a tam to bylo o něčem úplně jiným.“ (Hanka)

„...ale jak kdy no, většinou tak dvacet tisíc měsíčně.“ (Lucka)

„Mám tři chlapy, s kterýma se vídám a za ten měsíc, když to tak spočítám, si přijdu na nějakých 30 tisíc.“ (Simona)

„Za měsíc? Asi třicet tisíc.“ (Markéta)

„Já dělám jen víkendy, a za víkend si přijdu tak na deset tisíc.“ (Zuzana)

Proč to dělám?

Většina respondentek jen touží po větším množství peněz, některé za výdělek platí studium a jiné dluhy.

„Musím splatit ten dluh, že jo.“ (Hanka)

„Potřebovala jsem peníze na školu, bydlení a zkrátka na život.“ (Markéta)

„Byla jsem těhotná, potrebovala jsem peníze na potrat. Naším jsem říct nemohla a půjčovat jsem si nechtěla. Nakonec se mi ty peníze zamlouvaly, i když už jsem je nutně nepotrebovala. Rychle se na peníze zvyká.“ (Zuzana)

„Ráda chodím s holkama po barech a nakupuju. Navíc si ještě musím platit vlastní byt a k tomu jsou potřeba peníze.“ (Nikola)

„Chtěla jsem peníze na oblečení, mobil a další věci. Navíc jsem taky chtěla bejt chlapem opečovávaná. Ty, s kterýma chodím, se snaží, abych se s nima cítila dobře. To je strašně fajn.“ (Simona)

„Chtěla jsem být nezávislá. Nechtěla jsem, aby přítel platil úplně všechno a já se jen vezla.“ (Katka)

„Rodiče neměli dost peněz, aby mě mohli při studiu podporovat, a při brigádách jsem si vydělávala mizerně. Tohle byl snadnej a rychlej způsob, jak se k penězům dostat.“ (Lucka)

Současnost a vidina budoucnosti

„Já jezdila do Německa jen 3 měsíce, a pak jsem se začala scházet se starším chlápkem, kterýho jsem tam potkala. Je to Němec. Řekl mi, ať tam přestanu jezdit, ať radši studuju, že on mi bude měsíčně posílat peníze. Tak jsem přestala jezdit. Chodím jen do školy, on mi posílá peníze a občas za mnou i přijede. Je to pohoda.“ (Nikola)

„Já furt říkám, že to budu dělat tak dlouho, dokud si nenajdu nějakýho pořádnýho chlapa.“ (Zuzana)

„Pořád pracuju v klubu a asi i budu, dokud nedodělám školu a nenajdu si práci. Uvidíme, to je ve hvězdách.“ (Lucka)

„S chlapa se vídám a budu vídat furt, jsou to snadno vydělaný peníze. Ale snad jednou potkám nějakýho, co bude mít peníze a bude chtít být jen se mnou.“ (Simona)

„Já toho chci určitě nechat. Ne že by mi to vadilo, ale nechci takhle zkrátka žít. Chci mít normální život.“ (Markéta)

„Můj přítel na to nakonec přišel. Díky bohu mě neopustil, ale zakázal mi to dělat. Nakonec mi tak úplně nevadí, že se o mě stará, ale i tak mi chybí vlastní příjem. Proto tajně 3x ročně jezdím.“ (Katka)

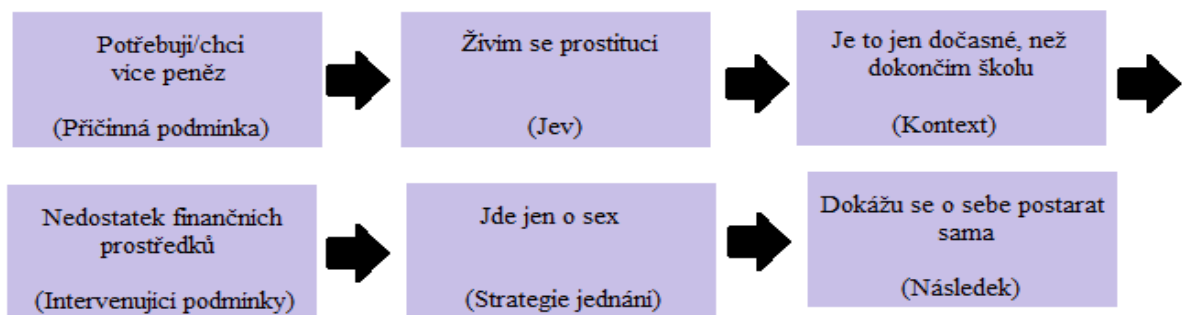
„Já splatím dluh, něco našetřím a bye bye. Nemám už na to sílu. Nebaví mě furt někam jezdit a navíc už začínám mít těch chlapů plný zuby.“ (Hanka)

Axiální kódování

V analýze jsem pokračovala dalšími kódovacími procedurami. Jádrem axiálního kódování je dosazení kategorií, které jsme již v nějaké míře popsali a porozuměli jim, do tzv. paradigmatického modelu (Strauss, Corbin, 1999). Základní funkcí, kterou paradigmatický model plní, je propojení jednotlivých kategorií tak, aby bylo možné o nich systematicky přemýšlet a vztahovat je k sobě.

Příčinné podmínky → jev → kontext → intervenující podmínky → strategie jednání a interakce → následky

Obr. 1 – Schéma paradigmatického modelu

Zdroj: Vlastní tvorba

Za hlavní kategorii jev jsem zvolila – Živím se prostitucí, který je pro výzkum stěžejní. Propojující kategorií jevu jsou příčinné podmínky – Potřebuji/chci více peněz. Právě na základě příčinných podmínek vzniká jev. Hlavní příčinnou jevu jsou tedy peníze. Jako kontext, který náleží hlavnímu jevu, ale nepřímě s ním souvisí, jsou označeny informace – Je to jen dočasné, než dokončím školu. Většina respondentek vidí prodávání vlastního těla jen jako dočasné řešení. Intervenující podmínky, označené jako – Nedostatek finančních prostředků, se váží na jev a zároveň ovlivňují strategii jednání – Jde jen o sex. Strategie jednání vede k poslední kategorii paradigmatického modelu, kterou je následek – Dokážu se o sebe postarat sama. Následek přímo souvisí s jevem.

Selektivní kódování

Selektivní kódování je další navazující procedura, v níž volíme centrální kategorii, kolem níž organizujeme základní analytický příběh. Zároveň vytváříme kauzální model, který odráží nově vzniklou teorii.

Na základě selektivního kódování vyplynula jako centrální kategorie Prostituce – prostředek k získání financí. Cílem je výslednou centrální kategorii uvést ve vztahu ke všem ostatním kategoriím a díky úryvkům z rozhovorů rekonstruovat příběh.

Pokud některá z respondentek žila v úplné rodině, neměla s oběma rodiči žádné problémy, ale s matkou si většinou rozuměly více než s otcem. „*Vyrůstala jsem s mamkou i tátou. S mámou jsem měla skvělejší vztah, výborně jsme si rozuměly. S tátou to bylo těžší, byl ze starý školy a dost mě kontroloval.*“ (Zuzana)

Dvě z respondentek vyrůstaly pouze s matkou. Otcovská láska jim nechyběla.

„Od mala jsem žila jen s mamkou. Tátu jsem nikdy nepoznala. Nikdy jsem si nestěžovala. S mamčou mi bylo vždycky skvěle.“ (Hanka)

Jedna z dívek prožila část dětství bez rodičů. *„Rodiče mi umřeli při autonehodě. Bylo mi tenkrát 11 let.“* (Markéta)

Markéta však nedokáže říci, pokud by byli rodiče naživu, zda by se k prostituci uchýlila nebo ne. Nelze říci, že dívky, které nevyrůstaly v úplné rodině, měly k prostituci vyšší sklony.

Téměř všechny respondentky prožily krásné dětství, na které mají plno pozitivních vzpomínek. Výjimkou je Markéta, která se po smrti rodičů odstěhovala ze svého rodného města. *„Bylo těžký znovu zapadat do kolektivu, v jiný škole, v jiným městě. Často jsem bývala sama.“* (Markéta)

Žádná z respondentek neměla s učením problémy. Všechny ze základní školy nastoupily na střední školy. Tam šlo většině respondentek učení dobře. Jen pár z nich mělo menší problémy, které souvisely hlavně s jejich leností. *„Abych pravdu řekla, tak jsem se trochu utrhla ze řetězu. Mladá holka, vlastní byt, ve škole jsem jen tak tak prolezala, ale nakonec jsem odmaturovala.“* (Nikola)

„Chodila jsem na průmku. Že by to bylo těžký, to se říct nedá, ale nebavilo mě to.“ (Simona)

Nakonec i přes malé problémy s učením na střední škole si všechny dívky podaly přihlášku na vysokou školu. Všechny byly přijaty a pokračovaly ve studiu. Právě s nástupem na vysokou školu se u většiny respondentek začínaly objevovat finanční problémy. Potřebovaly větší množství peněz a potřebovaly ho rychle. *„Potřebovala jsem hodně peněz, na školu, život a bydlení.“* (Markéta)

Jedna z respondentek otěhotněla, nemohla rodičům o svém problému říci a potřebovala peníze na interrupci. *„...dítě jsem nechtěla. Přemýšlela jsem, kde seženu peníze na potrat.“* (Zuzana) Prostituci se nakonec začala věnovat i po potratu, a to kvůli snadnému a rychlému výdělku, který se jí zalíbil. Jiné z nich jen toužily po větším množství peněz. *„Ale já časem potřebovala nebo spíš i chtěla různé věci, jako oblečení, kosmetiku a tak.“* (Katka)

Na svůj první pracovní zážitek si pamatují všechny a jen pro jednu z nich, byl zážitek poněkud nepříjemný. I přesto, že první zážitek byl nepěkný, rozhodla se

v prostituci dál pokračovat. „*Já z toho byla docela nesvá, ale potřebovala jsem peníze.*“ (Zuzana)

Na svého prvního klienta respondentky vzpomínají většinou kladně. Jen jedna z nich si na svého „prvního“ vůbec nepamatuje. Během začátků prodávání svého těla narazily dívky na několik zákazníků, kteří se chovali nepěkně. I přes tyto špatné zkušenosti s prostitucí nepřestaly. „*Mně se stane jednou za čas, že přijde nějaký otrava. S takovým jsem hned hotová a na konci večera už ani nevím, že tam, nějak takovej byl.*“ (Lucka)

Na otázku proč studentky poskytují sexuální služby, většina odpověděla, že jen z touhy po vlastním a větším množství financí. „*Chtěla jsem být nezávislá. Nechtěla jsem, aby přítel platil úplně všechno a já se jen vezla.*“ (Katka)

„*Rodiče neměli dost peněz, aby mě mohli při studiu podporovat, a při brigádách jsem si vydělávala mizerně. Tohle byl snadnej a rychlej způsob, jak se k penězům dostat.*“ (Lucka)

Většina respondentek se chce prostitucí živit až do konce studia. Vidí to jen jako dočasné řešení. Některé jen čekají, až poznají správného muže, který na tom bude finančně dobře a bude jim pomáhat. Dvě z respondentek však už své tělo neprodávají tak hodně jako dříve. „*Já jezdila do Německa jen 3 měsíce, a pak jsem se začala scházet se starším chlápkem, kterýho jsem tam potkala. Je to Němec. Řekl mi, ať tam přestanu jezdit, ať radši studuju, že on mi bude měsíčně posílat peníze. Tak jsem přestala jezdit. Chodím jen do školy, on mi posílá peníze a občas za mnou i přijede. Je to pohoda.*“ (Nikola)

„*Můj přítel na to nakonec přišel. Díky bohu mě neopustil, ale zakázal mi to dělat. Tajně ale 3x ročně jezdím.*“ (Katka)

Závěr z rozhovorů plyne takový, že motivace, pro prodávání vlastního těla, je čistě ekonomická. „*Když táta přišel o práci, tak jsem si nemohla dovolit vysedávání po barech s kamarádkama a luxusní věci, na který jsem byla zvyklá. Chybělo mi to.*“ (Nikola). Respondentky se pro provozování nejstaršího řemesla rozhodly z vlastní vůle. Těchto sedm respondentek je důkazem toho, že nejen ženy a dívky, které pocházejí ze sociálně slabších rodin (ve kterých se jim nedostávalo velkého množství opory a lásky, mají pouze základní vzdělání) se mohou dostat k prostituci. Samozřejmě je takových

málo, a pokud je najdeme, většina z nich se bude prostitucí živit v cizině, kde je možnost vyššího výdělku.

Prostituce je tedy pro respondentky hlavní prostředek, k získání potřebného množství financí.

5 DISKUSE

Výzkum v této oblasti potvrdil, že prostitutkou se může stát dívka či žena, která pochází z jakéhokoliv sociálního prostředí. Do sexbyznysu může spadnout i ta dívka, jejíž rodinné zázemí a průběh dětství neprobíhal nijak zle. Rozhovory s respondentkami přinesly odpovědi na to, jak probíhalo jejich dětství a soužití s rodinou, jakou roli u nich hraje vzdělání, jaká byla motivace k provozování prostituce, jak to chodí v sexbyznysu a jaká je jejich vidina budoucnosti.

Podle R. Uzla (2004) jsou určujícím faktorem prostitučního chování rodinné faktory, atmosféra, ve které dívka vyrůstá. První výzkumná otázka se zaměřovala na jejich rodinu. Zda žily v úplné či neúplné rodině a jak s rodiči, případně sourozenci, vycházely. Z výsledků vyplývá, že víc jak polovina respondentek vyrůstala v úplné rodině bez jakýchkoliv závažných problémů, které by ovlivnily jejich psychiku. Někteří odborníci označují dnešní společnost jako společnost bez otců. Někteří otcové nejsou doma fyzicky a jiní zase emočně. Dvě z respondentek žily pouze s matkou a s otcem se nevidaly.

Podle O. Hinkové (1995) znamená ztráta otce jako základní ztráta k rozvíjení příslušností patřící k pohlaví. Dívky potřebují ve svém prostředí muže. Z výzkumu však vyplývá, že respondentky žijící s matkou nijak zvlášť neovlivňovalo to, že se s otcem nevidaly. Jedna z respondentek o rodiče při autonehodě přišla. Smrt rodiče je největší ztrátou, kterou může dítě v období dospívání prožít. Vztah rodičů mezi dítětem před smrtí může ovlivňovat prožívání ztráty dítěte. Sama respondentka potvrdila, že časy po smrti jejich rodičů byly velice těžké a zhoršilo se to po odstěhování z rodného města a odloučení od blízkých přátel, kteří jí byli oporou. Často bývala sama a se smrtí rodičů se těžce vyrovnávala. Nedokáže však říci, zda by se prostituci věnovala, kdyby její rodiče stále žili.

Všechny respondentky dokončili základní i střední školu. Na střední škole mělo několik z nich se studiem problém. Nebylo to však z toho důvodu, že by učivo nezvládaly, jen se raději bavily, než seděly ve školních lavicích. Nyní všechny respondentky studují na vysoké škole. Většinou se k prostituci uchylují dívky, které nemají kolikrát dokončené ani základní vzdělání, avšak před deseti lety R. Uzel (2004) potvrdil, že výjimkou už nejsou ani vysokoškolsky vzdělané dívky, které se živí

prostitutcí. Podle průzkumu organizace Rozkoš bez rizika z roku 2012, bylo z 2 103 dotázaných sexuálních pracovníků, 60 z nich (2.90%) ženami s vysokoškolským vzděláním.

Motivace, které vedou ženy a dívky k prostituci, jsou různé a často bývají i kombinací několika faktorů. Všechny respondentky se shodly na tom, že motivací pro provozování prostituce je snadný, velký a rychlý výdělek. Pět respondentek uvedlo, že se začaly živit prostitutí z touhy po větším množství peněz. Jedna z nich začala s prostitutí kvůli finančním dluhům, do kterých se dostala díky svému bývalému příteli. Nejnovější výzkum agentury SANEP ukazuje, že 5,1% dotázaných žen, by začaly provozovat prostituci, pokud by se museli dostávat z velké finanční tísně.⁴⁶ Žádná z nich neuvedla, že by se prostitutí živila za účelem sexuálního ukojení. Podle organizace Rozkoš bez rizika existuje skupina žen, které mají sklon k promiskuitnímu chování a práci v sexbyznysu berou jako koníček.

V roce 2012 provedla organizace Rozkoš bez rizika průzkum, ohledně míst, na kterých se prostituce provozuje, například prostituce provozovaná v klubu, na silnici či na privátním bytu. Většina z dotázaných provozuje prostituci v nočních klubech a na privátních bytech. Rozhovory s respondentkami potvrdily, že žádná z respondentek neprovozuje nejstarší řemeslo na ulici. Tři z respondentek nabízely své služby na privátních bytech v ČR a dvě respondentky na privátních bytech v zahraničí.

Další výzkumná otázka se zaměřovala na výši výdělku, kterou si respondentka za měsíc vydělá. Díky ekonomické krizi si prostitutky přicházejí na mnohem menší výdělek, než tomu bylo dříve. Před několika lety si prostitutka za 15 minut poskytování sexuálních služeb vydělala i 1 500 korun. Takové ceny zůstávají v zahraničí, proto se většina prostitutek schyluje hlavně tam. Pokud ale dívka zvládne obšťastnit více klientů za den, přijde si za jeden měsíc i na sto tisíc korun. S tím ale souvisí stres, který se dívky navaluje. Proto je většina dívek spokojena s polovičním výdělkem. Respondentky v rozhovoru uvedly, že si měsíčně přijdou minimálně na čtyřicet tisíc korun. Dvě respondentky provozovaly prostituci v zahraničí, kde své služby poskytovaly 10-14 dní v měsíci a výše jejich výdělku přesahovala i 50 tisíc korun.

---

⁴⁶ Průzkum agentury SANEP: Parlamentní listy [on-line]. 2014-02-28. Dostupné z <http://www.parlamentnilisty.cz/profily-sprava/user-data/06B091AE/file/60244-SANEP%20legalizace%20prostituce%20-%20m%C3%A9dia.pdf>

Na otázku: Proč to dělám? Většina respondentek odpověděla, že jen touží po větším množství peněz, některé za výdělek platí studium a jiné dluhy.

Poslední výzkumná otázka se zaměřovala na vidinu budoucnosti. Všechny respondentky s prostitucí chtějí jednou přestat. Každá však kvůli jinému důvodu, avšak většina se shodla na tom, že s prostitucí skončí po ukončení studia nebo po splacení dluhů. R. Uzel se domnívá, že vysokoškolačkám provozující prostituci hrozí nebezpečí ekonomického propadu po ukončení studia. Nástupní platy bývají častokrát několikanásobně menší než platy prostitutek. Pak hrozí, že se prostituci budou věnovat nadále i po ukončení studia.⁴⁷

---

⁴⁷ R. Uzel: *Přibývá vysokoškolsky vzdělaných prostitutek*. Novinky [on-line]. 2014-02-28. Dostupné z <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/250239-radim-uzel-pribyva-vysokoskolsky-vzdelanych-prostitutek.html>

ZÁVĚR

Ve své bakalářské práci jsem se zabývala problematikou prostituce. V teoretické části práce jsem se zabývala její historií, především historií prostituce v Čechách, která je velmi bohatá. Dále jsem se věnovala charakteristice prostituce, jejím formám, sociálním aspektům, které prostituce přináší a organizacím, které se zabývají problémy spojené s prostitucí. Neopomenula jsem ani legislativu prostituce. Už od počátku trvání prostituce se ji snažily státy světa organizovat různými předpisy či zákony a dokonce i jejím zrušením. Prostituce se však vysmekla všem regulím i zákazům a přežívá dodnes. Samotná kapitola byla věnována mediálnímu obrazu prostituce. Média se prostituci věnovala po celou dobu její existence a především, když se jednalo o její legalizaci.

Úvodem praktické části je metodologie výzkumu, kterou jsem použila. Obsahuje použité metody a techniky sběru dat. Pro výzkum jsem použila polostrukturované rozhovory s dívkami, studující vysokou školu a věnující se práci v sexbyznysu. Při rozhovorech jsem pochopila situaci dívek, která je vede k provozování prostituce.

Dříve tomu bylo tak, že prostituci se věnovaly především ty ženy a dívky, které pocházely ze sociálně nižších vrstev, které mnohdy nemají dokončené ani základní vzdělání. Pravdou ale je, že přibývá vysokoškolsky vzdělaných dívek. Muži, kteří chtějí strávit intimní chvíle s nikým jiným, než se svou partnerkou, vyhledávají právě takové dívky, které studují vysokou školu a chtějí si během studia finančně přilepšit. Muži totiž mají pocit, že si se vzdělanou dívkou mohou i duchaplně pohovořit.

Cílem bakalářské práce bylo zjistit a popsat problematiku prostituujících dívek, které studují vysokou školu. Z uskutečněných rozhovorů vyplývá, že dívky nastoupily na dráhu sexbyznysu kvůli snadnému, velkému a rychlému výdělku. Avšak přesná motivace, která vede dívky k prostituci, je u všech různá a často bývají i kombinací několika faktorů. Průzkum se věnoval i otázce jejich vidiny budoucnosti. Ta se u dívek často liší, avšak každá by jednou chtěla nejstaršího řemesla nechat. Avšak s nástupem do práce po ukončení studia, nastávají problémy. Nástupní platy bývají často několikanásobně nižší, než platy prostitutek. Díky tomu hrozí, že prostituující studentky nemusí nejstaršího řemesla nikdy nechat.

Prostituující dívky můžeme litovat, můžeme je odsuzovat, mohou nám být k smíchu, ale taky se je můžeme snažit pochopit. A právě pochopení dodává prostituujícím dívkám sílu, která jim může pomoci dostat se na správnou cestu.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

- Bassermann, L. *Nejstarší řemeslo*. Praha: Mladá fronta, 1993. ISBN 80-204-0363-9.
- Bláha, R. *Trestněprávní aspekty prostituce v České republice*. Praha: LexisNexis, 2008. ISBN 9788086920290.
- Brouk B. *Lidská duše a sex*. Praha: Odeon, 1992. ISBN 80-207-0406-X.
- Duffour, P. *Dějiny prostituce, Starý Orient, Egypt, Izrael, Řecko*. Praha: Fontána, 2003. ISBN 80-733-6056-X.
- Hendl J. *Kvalitativní výzkum. Základní metody a aplikace*. Praha: Portál, 2005. ISBN 978-80-7367-485-4
- Hinková O. *Neúplná rodina: rozvodová adaptace a strategie poradenských intervencí*. Filozofická fakulta Masarykovi University. Brno, 1995.
- Klepetář, J. *Prostitutky: jak žijí, milují a umírají*. Praha, 1926.
- Kočí, A. a kol. *Všeobecná encyklopedie UNIVERSUM*. Praha: Euromedia Group Odeon, 2002. ISBN 80-207-1114-7.
- Kovařík M. *Šlapky šlapou do Evropy*. Praha: Magnet-Press, 1993. ISBN 80-85434-79-2.
- Lenderová, M. *Chytila patrola aneb prostituce za Rakouska i republiky*. Praha: Karolinum, 2002. ISBN 80-246-0379-9.
- Morus. *Světové dějiny sexuality I*. Praha: Horizont, 1969.
- Pešek, J. *Nekoncesované pouliční nevěstky města Královských Vinohrad počátku 20. století*, 1998.
- Ringdal, N. J. *Nejtěžší povolání světa*, Brno: Doplněk, 2000. ISBN 80-723-9046-5.
- Rožánek, O. *Pud pohlavní I*. Praha: Hejda a Tuček, 1903.
- Schrank, J. *Die Prostitution in Wien in historischer, administrativer und hygienischer Beziehung*. Vídeň, sv. 1, 1886.
- Strauss A. a Corbin J. *Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Vyd. 1. Brno, 1999 ISBN 80-858-3460-X
- Uzel R. *Mýty a pověry o sexu*. Praha: XYZ, 2004. ISBN 80-86864-05-07.
- Vaničková, E. *Dětská prostituce*. Praha: Grada Publishing, 2005. ISBN 80-247-1138-9.

Seznam použitých internetových zdrojů

- B. Kovaříková: *Po stopách zaniklých pražských nevěstinců*. Právo [on-line]. 2014-01-10. Dostupné z <http://pravo.newtonit.cz/default.asp?cache=441433>
- ČTK, zr: *U hranic přibývá českých prostitutek*. Právo [on-line]. 2013-11-15. Dostupné z <http://pravo.newtonit.cz/default.asp?cache=802715>
- ČTK: *Zastupitelé v Praze schválili návrh zákona o regulaci prostituce*. České noviny [on-line]. 2013-06-26. Dostupné z <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/zastupitele-v-praze-schvalili-navrh-zakona-o-regulaci-prostituce/953844>
- ČT24: *Nejstarší řemeslo zůstává v právním vakuu, zákon o prostituci vláda odmítla*. České noviny [on-line]. 2013-07-31. Dostupné z <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/236396-nejstarsi-remeslo-zustava-v-pravnim-vakuu-zakon-o-prostituci-vlada-odmitla/>
- Divadlo: *Divadelní Soubor Rozkoš*. In: *Divadlo: Divadelní soubor Rozkoš* [online]. [cit. 2014-09-01]. Dostupné z: <http://rozkosbezrizika.cz/divadlo>
- I. Studený: *Přímá linka – Regulace prostituce*. ČRo České Budějovice [on-line]. 2013-08-19. Dostupné z <http://prehravac.rozhlas.cz/audio/2947932>
- J. X. Doležal: *Šíleně smutná prostitutka*. Reflex [on-line]. 2014-12-26. Dostupné z <http://www.reflex.cz/clanek/dokument/39909/silene-smutna-prostitutka.html>
- M. Kronovetrová: *ROZKOŠ bez RIZIKA I*. Marianne [on-line]. 2014-12-26. Dostupné z <http://www.marianne.cz/tema-marianne/rozhovory/rozkos-bez-rizika-i-neziskovka-ktera-pracuje-s-prostitutkami>
- Průzkum agentury SANEP: *Parlamentní listy* [on-line]. 2014-02-28. Dostupné z <http://www.parlamentnilisty.cz/profil-y-sprava/user-data/06B091AE/file/60244-SANEP%20legalizace%20prostituce%20-%20m%C3%A9dia.pdf>
- Příčiny prostituce*. Haló levice [on-line]. 1. 3. 2012. Dostupné z <http://www.halolevice.cz/archives/37037>
- R. Uzel: *Odvěká mužská touha po víceženství*. Novinky [on-line]. 2013-09-25. Dostupné z <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/313832-radim-uzel-odveka-muzska-touha-po-vicezenstvi.html>

R. Uzel: *Přibývá vysokoškolsky vzdělaných prostitutek*. Novinky [on-line]. 2014-02-28. Dostupné z <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/250239-radim-uzel-pribyva-vysokoskolsky-vzdelanych-prostitutek.html>

R. Uzel: *Zdanění prostituce není vůbec jednoduché*. Novinky [on-line]. 2013-09-24. Dostupné z <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/276195-radim-uzel-zdaneni-prostitute-neni-vubec-jednoduche.html>

R. Veselý: *Prostitutka? Ne! Výkonná umělkyně: Za měsíc si vydělá 120 tisíc!* Blesk [on-line]. 2014-12-26. Dostupné z <http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/187627/prostitutka-ne-vykonna-umelkyne-za-mesic-si-vydela-120-tisic.html>

Trestní zákoník 2014 - aktuální znění (zákon č. 40/2009 Sb.). Práce pro pracovníky [on-line]. 2014-01-01. Dostupné z <http://www.pracepropravniky.cz/zakony/trestni-zakonik-uplne-zneni>

Video pořadu Máte slovo s Michaelou Jílkovou: *Prostituce jako legální profese?* Česká televize [on-line]. 2013-06-13. Dostupné z <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10175540660-mate-slovo-s-m-jilkovou/213411030520015/video/>

Video pořadu Víkend: *Legendární E55*. Nova [on-line]. 2013-08-20. Dostupné z <http://vikend.nova.cz/clanek/novinky/vikend-20-8-legendarni-e55.html>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. č.1 Schéma paradigmatického modelu.....	50

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Jane Vinklerová

Obor: Sociální a mediální komunikace

Forma studia: Prezenční

Název práce: Vysokoškolačky a prostituce, mediální obraz a realita

Rok: 2014

Počet stran bez příloh: 50

Celkový počet stran příloh: 0

Počet titulů české literatury a pramenů: 17

Počet titulů zahraniční literatury a pramenů: 1

Počet internetových zdrojů: 17

Vedoucí práce: RNDr. Jaroslav Huk, CSc.